

Програми
по
единобожие
за начинаещи и малко
напреднали

д-р Абдулазиз Мухаммаг Ал Абдуламиф

София, 1999

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

Общи указания

Слава на Аллах, Господа на световете, и благослов, и мир за най-достойният от пророците и пратениците, за неговото семейство и за всичките му сподвижници.

Това са програми за начален курс по единобожие. В него са взети под внимание най-важните проблеми, които са изложени накратко и ясно, в съответствие с изискванията на този етап. Включени са редица доказателства по въпросите на единобожието, изложени систематизирано и по подходящ начин. Посочени са и някои възпитателни и поведенчески страни в разглежданата област.

Този учебник е подходящ за подрастващи, чийто майчин език не е арабският, но от него могат да извлекат полза и начинаещи, които говорят арабски.

По-долу следват някои общи указания за учителя по тази дисциплина:

- 1) да проявява интерес към наставляването и възпитаването на учениците;
- 2) тази дисциплина трябва да бъде преподавана живо, като учителят се намира под нейното влияние и сам влияе на своите ученици, тъй че материалът да се превърне в тяхно житейско поведение;
- 3) учителят трябва да усеща голямата отговорност, която му е поверена при възпитаването на поколение единобожници;
- 4) помни, че всеки, който учи хората на добро, има огромни заслуги, а още по-големи са заслугите на преподавателя по единобожие, което е най-занятната наука;
- 5) той трябва да представя материала в достъпна и привлекателна за учениците форма, като пише и говори ясно, като дава много примери и интересни разкази;
- 6) със свое то поведение учителят трябва да е добър пример за подражание за своите ученици.

Моля Аллах да отреди да бъдат благословени усилията на онези, които работят за Ислама, и всички да бъдат дарени с добронамереност и следване на истината. Аллах да благослови и с мир

га гаря нашия Пророк Мухаммег, неговото семейство и неговите сподвижници.

Авторът

С името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

Програма по единобожие за първа година

**Няма друг бог освен Аллах.
Мухаммед е Пратеника на Аллах.
Аз служа на своя Господар.
Аз обичам своя Господар.
Моят Господар е Аллах.**

Въпрос 1: Кой е твоят Господ?

Отговор: Моят Господ е Аллах.

Въпрос 2: Кой те е сътворил?

Отговор: Аллах е сътворил и мен, и всички хора.

Въпрос 3: Кой е сътворил нощта, деня, слънцето и луната?

Отговор: Аллах е сътворил нощта, деня, слънцето и луната.

Въпрос 4: Кой е сътворил земята, по която ходим?

Отговор: Аллах е сътворил земята, по която ходим.

Въпрос 5: Кой е сътворил моретата и е накарал реките да текат?

Отговор: Аллах е сътворил моретата и Той е накарал реките да текат.

Въпрос 6: Кой низпослава дъждъ от небето?

Отговор: Аллах низпослава дъждъ от небето.

Въпрос 7: Кой е сътворил дърветата и кой изважда от тях плодовете?

Отговор: Аллах е сътворил дърветата и Той изважда от тях плодовете.

Аз се покланям на Аллах.

Аз обичам Аллах.

Аллах е сътворил хората, за да му се покланят и да му се покоряват.

Поклонението пред Аллах и покорството пред Него е дълг за всички хора.

Въпрос 1: Коя е твоята религия?

Отговор: Моята религия е Исламът.

Въпрос 2: Що е Ислам?

Отговор: Исламът е вяра в единосъществото на Аллах, покорство пред Аллах и несъпротивление пред повелите на Всевишния Аллах.

Въпрос 3: Коя е основата на Ислама?

Отговор: Основата на Ислама е свидетелството, че няма друг бог освен Аллах и че Мухаммед е Пратеника на Аллах.

Въпрос 4: Защо всички отслужват молитвата когато чуем зова за нея?

Отговор: Защото молитвата е една от опорите (*аркан*) на Ислама и човек е мюсюлманин само ако я отслужва.

Въпрос 5: Кой е Пратеника, когото Аллах е изпратил при нас?

Отговор: Пророка Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е Пратеника, когото Аллах е изпратил при нас.

Въпрос 6: Защо Аллах е изпратил Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, при всички хора?

Отговор: Аллах го е изпратил при хората, за да ги научи на Ислама.

Въпрос 7: Към какво призовава Пророка Мухаммед, Аллах да го

* Кораничните знамения са цитирани по превода на Цветан Теофанов, 1997 г.

благослови и с мир да го дару?

Отговор: Пророка Мухаммег, Аллах да го благослови и с мир да го дари, призовава към служене единствено на Аллах и да не се служи на друг освен на Аллах.

Упражнение:

| Учениците трябва да привикнат да пишат гвете свидетелства, като се съблюдава постепенност при усвояването на материала и писането се съчетава с диктова.

| Учебният материал трябва да се повтаря, за да се усвои.

Указания:

| Учителят дава илюстрации от небето и земята – звездите, дърветата, дъждовете, след което обръща внимание на учениците върху Всемогъществото и величието на Всевишния Аллах.

| Учителят се стреми да посее в сърцата на учениците любов към Всевишния Аллах и съзнание за величието му в съответствие с тяхната природа и разум. Учениците трябва да свикват с дълга да следват Праменика, мир нему, и да го обичат.

Програма по единобожие за втора година

***Приех с удовлетворение Аллах за свой
Господ и Ислама – за религия, и
Мухаммег, мир нему, за Пратеник и
Пророк.***

Трябва да дадем определение на три основи: знание за Всевишния Господ, за религията и за Пратеника.

Първа основа – знание за Господа:

1. Моят Господ е Творецът, Владетелят, Управлятелят. Всевишният Аллах е казал:

﴿ أَللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ .

Аллах е Творецът на всяко нещо...

[39: 62]

2. Аз узнаям своя Господ по Неговите знамения и творения. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَمِنْ أَيَّتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴾ .

И от Неговите знамения са нощта и денят, и слънцето, и луната.

[41: 37]

3. Аллах е Обожаваният, Той единствен заслужава да Го обожават и няма Той съдружник. Всевишният Аллах е казал:

﴿ يَنْأَيْهَا النَّاسُ أَعْبُدُ وَأَرَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقْتُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعْلَكُمْ تَتَّقُونَ ﴾.

O, хора, служете на своя Господ, който е сътворил Вас и онези преди Вас, за да се предпазите

[2:21]

Въпрос 1: Защо Аллах те е създал?

Отговор: Аллах ме е създал, за да Му служа, както е казал:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ﴾.

Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.

[51:56]

Въпрос 2: Какво означава да му се служи?

Отговор: Да Му се служи означава да се вярва в Неговото единосъщие и да Му се покоряваме.

Въпрос 3: Какво означава свидетелството “Няма друг бог освен Аллах!”?

Отговор: Свидетелството “Няма друг бог освен Аллах!” означава, че никой друг не заслужава да го обожавам освен Аллах.

Втора основа – знание за религията:

1. Исламът е вяра в единосъщето на Аллах, покорство пред Него и несъпротивление пред повелите на Аллах. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَمَنْ أَحْسَنْ دِيَنًا مِّمَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾.

И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост...

[4:125]

2. Исламът е религията, която Аллах е одобрил за всички хора. Всевишният Аллах е казал:

وَرَضِيَتْ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا ﴿٤﴾

... и одобрих Ислама за Ваша религия.

[5:3]

3. Исламът е религията на доброто, щастливо, радостта. Всевишният Аллах е казал:

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ مُّعَنِّدٌ رَّبِّهِ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥﴾

Да! Който всецияло се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

[2:112]

Въпрос: Колко са опорите (*аркан*) на Ислама и кой са те?

Отговор: Опорите на Ислама са пет:

- 1) свидетелството, че няма друг бог освен Аллах и че Мухаммед е Пратеника на Аллах;
- 2) отслужване на молитвата;
- 3) даване на милостинята зекят;
- 4) говеене през месец Рамадан;
- 5) поклонение при Свещения Дом на Аллах, когато мюсюлманинът има възможност за това.

Трета основа – знание на Пророка, мир нему:

1. Моят Пророк е Мухаммед, син на Абдуллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари.

2. Аллах е изпратил Пророка Мухаммед, мир нему, при всички хора, за да ги научи на Ислама. 3. Аз трябва да се покорявам на Пророка, мир нему. Всевишният Аллах е казал:

وَمَا آتَنَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْهَوْهُا ﴿٦﴾

И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го!

Упражнение:

| Учебният материал трябва да бъде заучен заедно с доказателствата.

| Учениците трябва да привикнат да пишат заглавието на урока: “Приех с удовлетворение Аллах за...”

Указания:

| Учителят дава някои илюстрации от небето и земята, които сочат, че Аллах е Господ.

| В съзнанието на учениците се замвърждава убеждението, че те са създадени за Велика цел – служенето на Аллах.

| Учителят възпитава у учениците любов към Ислама и към проповядваните от него щастие и добър живот.

| Те се учат да обичат Пратеника, мир нему, и да му се покоряват.

Програма по единобожие за трета година

**Основите на нашата Вяра са три:
опознаване на Господа,
на религията ни и на Пророка ни**

Първа основа: опознаване на Господа преславен:

1) Господа преславен е Създателят на небесата и на земята. Всевишният Аллах е казал:

﴿إِنَّ رَبَّكُمْ أَللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾.

Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята...

[7: 54]

2) Нашият Господ е Аллах, Който е сътворил човека и го е направил прекрасно творение. Всевишният Аллах е казал:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾.

Ние сътворихме човека с превъзходен облик.

[95: 4]

3) Нашият Господ е Аллах, Който управлява делата. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَيَدِيرُ الْأَمْرَ مِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾.

Той управлява делата от небето до земята.

[32: 5]

4) Аллах е сътворил джиновете и хората, за да му се покланят.

Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ لِجِنَّةً وَالْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

Сътворих Az джиновете и хората единствено за да mi служат.

[51: 56]

5) Всевишния Аллах ни е повелил да не вярваме в сатаната и идолите (*tagut*) и да вярваме в Аллах. В Свещения Коран се повелява:

﴿ يَنَّا إِلَهًا النَّاسُ أَعْبُدُ وَأَرَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

Който отхвърли сатаните, а повярва в Аллах, кой се е хванал за най-здравата връзка.

[51:56]

6) “Най-здравата връзка” е свидетелството “Няма друг бог освен Аллах!”, което означава, че никой друг освен Аллах не заслужава да му се покланят.

Втора основа: Опознаване на Ислама:

1) Нашата религия е Исламът. Аллах не приема от никого друга религия освен Ислама. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَمَنْ يَتَّبِعَ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ﴾

A който търси друга религия освен Ислама, тя не ще му се приеме...

[3:85]

2) Степените на исламската религия са три: Исламът, Вярата и борбата.

3) Исламът е всеотдаване на Всевишния Аллах чрез единобожието, подчиняването пред Него чрез послушание и избавлението от съдружаването с Аллах и от съдружаващите с Него.

4) Вярата означава да се вярва в Аллах, в Неговите ангели, в Неговите Книги, Неговите пратеници, в Сетния ден и в съдбата с доброто и лошото в нея.

5) Добротворството означава да служиш на Аллах, сякаш Го виждаш и въпреки че не го виждаш, Той те вижда.

Трета основа: Опознаване на нашия Пророк Мухаммег, мир нему:

1) Той е Мухаммег, син на Абдулах, син на Абдулмутталиб от рода Бену Хашим на племето Курайш. Той е най-добрият от пророците и последният от тях.

2) Нашият Пророк, Аллах да го благослови и с мир да го дари, ни е известил за нашата религия и ни е повелил да вършим всичко добро, и ни е възбранил всичко лошо.

3) Ние трябва да подражаваме на нашия Пророк, мир нему, и да го следваме. Всевишният Аллах е казал:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас.

[33:21]

4) Ние трябва да поставяме любовта към нашия Пратеник, мир нему, пред любовта към майките, бащите и всички други хора. Пратеника на Аллах, мир нему, е казал: “Не е станал вярващ никой от Вас, докато аз не стана по-любим за него от баща му, децата му и всички хора.” Тази любов се изразява в следването му и в послушанието пред него.

Упражнение:

| Учебният материал трябва да се запамети заедно с доказателствата.

| На учениците трябва да се зададат въпроси, които съответстват на тяхното равнище.

| За домашна работа трябва да им се възложи да напишат някои теми от програмата.

Указания:

| Указанията са същите, каквите и за втората година.

Програма по единобожие за четвърта година

**Свидетелствам,
че няма друг бог освен Аллах
и свидетелствам,
че Мухаммег е Пратеника на Аллах.**

1. Свидетелството “Няма друг бог освен Аллах” означава, че никой друг освен Аллах не заслужава да му се покланят.
2. Служенето са всички думи и дела, които Аллах обича и от които е доволен.
3. Видовете служене са много: зов, страхопочитание, упование, молитва, споменаване на Аллах, доброта към родителите и др. Доказателство за зова са Словата на Всевишния:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَحِبْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾

﴿عَنِ عِبَادَتِي سَيَدَّخْلُونَ جَهَنَّمَ دَاهِرِينَ﴾ .

И рече вашият Господ: “Зовете Мен, и Аз ще Ви отклкна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизили!”

[40: 60]

Доказателство за страхопочитанието са Словата:

﴿فَلَا تَحَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ .

Но не се страхувайте от тях (творенията), а се страхувайте от Мен един, ако сте вярващи!

[3: 175]

Доказателство за упованието са Словата:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾.

Едноствено на Аллах се уповарайте, ако сте вярващи!"

[5: 23]

Доказателство за молитвата са Словата:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

... и отслужквайте молитвата, и не бъдете от съдружаващите.

[30: 31]

Доказателство за споменаването са Словата:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾.

O, вярващи, често споменавайте Аллах!

[33: 41]

Доказателство за добротата към родителите са Словата:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَنَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَنًا﴾.

И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си.

[46:15]

4. Всички видове служение трябва да се посветят единствено на Аллах, няма Той съдружник. Който посвети нещо от служенето на друг освен на Аллах, той е неверник. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَى لَا يُرْهِنُ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾.

﴿إِنَّمَا لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равносметката му е при неговия Господ. Неверниците не ще сполучат.

[23:117]

5. Аллах е сътворил джиновете и хората, за да служат единствено на Него. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.

[51: 56]

6. Който истински обожава Всевишния Аллах, ще открие в това велико щастие, огромна радост и прекрасен живот. Всевишният Аллах е казал:

﴿مَنْ عَمِلَ صَلَحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَيْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحِينَهُ حَيَةً طَيِّبَةً﴾

На всеки вярващ, мъж или жена, който извършива праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот.

[16:97]

1. Свидетелството “Мухаммег е Пратеника на Аллах” означава да се вярва в онova, за което той е известил, да се проявява послушание пред онova, което е повелил, да се избягва онova, което е забранил и за което е предупреждавал, и да не се служи на Аллах освен чрез онova, което е предписано.

2. Името на нашия Пратеник е Мухаммег ибн Абдуллах ибн Абдулмутталиб ал-Хашими ал-Кураши. Той, Аллах да го благослови и с мир да го дари, има най-знатния произход сред арабите.

3. Аллах е изпратил Мухаммег, мир нему, при всички хора, и е задължил всички хора да му се покоряват. Казал е Той:

﴿ قُلْ يَكُبِّرُهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾ .

Каки: “О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вие...

[7: 158]

4. Пророка, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е живял в Свещената Мека и е призовавал към единобожие и към служене единствено на Аллах. После той се е преселил в града на Пророка – Медина, откъдето е повелил да се изпълняват останалите предписания на Ислама като даване на милостинята зекят, говеенето, свещената борба и др. Той, мир нему, умира в Медина на възраст шестдесет и три години.

5. Който се противопоставя на повелята на Пророка, мир нему, е заслужил болезненото мъчение. Всевишният е казал:

﴿ فَلَيَحْذِرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ .

И да се боят онези, които нарушават негово наредждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!

[24: 63]

6. Който се подчинява на Пророка, мир нему, ще получи пълното щастие и голямото спасение. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ ﴾ .

И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!

[3: 132]

И е казал още:

﴿ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ﴾ .

И покорите ли му се, ище сте на правия път.

[24: 54]

Упражнения:

- | Да се научи наизуст съдържанието на урока заедно с доказателствата.
- | Преподавателят да зададе въпроси на учениците по изучаваната материя.
- | За домашна работа да се напишат някои от темите на урока.

Указания:

- | Учителят се стреми да даде ясно и лесно определение на служенето (ибада), като разясни широтата на понятието и това, че то не се ограничава единствено в изпълнението на ритуалите.
- | Дават се примери из практиката на видовете служение – зов, споменаване на Аллах и т.н.
- | Учителят потвърждава значението на плодовете на служенето и щастлието, и радостта, които човек получава в резултат на това.
- | В сърцата на възпитаниците си учителят посява любов към Праменика, мир нему, като цитира някои събития от неговия живот.
- | Разяснява се на учениците опасността от неподчинението пред Праменика, мир нему, и последствията от това – мъчение и страдание в двата свята – земния и отвъдния.

Програма по единобожие за пета година

Видове единобожие (тавхид)

Единобожието означава единствен Всевишният Аллах да бъде смятан за Господ, за Бог и за носител на съвършените имена и свойства.

Видовете единобожие са три: вярата, че Аллах е единственият Господ (*рубубия*); че Той е единственият Бог (*улухия*); че Той е единственият носител на съвършените имена (*асма*) и свойства (*сифат*).

1. Аллах е единственият Господ. Това е вярата, че Преславният Аллах самостоятелно е извършил делата Си – сътворението, даряването на препитание, управлението на делата, живота и смъртта... Няма друг Творец освен Аллах, съгласно Словото Mu:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾.

Аллах е Творецът на всяко нещо...

[39: 62]

Никой друг не дарява препитание освен Аллах:

﴿وَمَا مِنْ دَآبَةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾.

И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах.

[11: 6]

Няма друг Управлятел освен Аллах:

﴿يَدْرِي الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾.

Той управлява делата от небето до земята...

[32: 5]

Никой друг не дарява живот и не умъртвява освен Аллах:

﴿ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ .

Той съживява и Той умъртвява, и при Него ще бъдете върнати.

[10: 56]

Този вид единобожие било възприето и от неверниците по времето на Пророка, мир нему, но това не е било причина да се смятат за мюсюлмани. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَلَمَنِ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ .

И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: “Аллах!”...

[31:25]

2. Аллах е единственият Бог. Това е вярата, че Аллах единствен е достоен към Него да се отправят действията на поклонението, за които е повелил да се извършват. Всички видове служение на Аллах се посвещават единствено на Него, няма Той съдружник – призивите, страхопочитанието, упование, молбата за помощ, молбата за закрила и т.н. Ние не призоваваме друг освен Аллах, както е казал:

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾ .

И рече вашият Господ: “Зовете Мен, и Аз ще ви откликна!

[40: 60]

Не се страхуваме от друг освен от Аллах:

﴿ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴾ .

Но не се страхуйте от тях, а се страхувайте от Мен един, ако сте вярващи!

[3: 175]

Не се упяваваме на друг освен на Аллах:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾.

Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи!"

[5: 23]

Не молим за помощ друг освен Аллах:

﴿إِيَّاكَ نَبْدُلُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.

[1: 5]

Не молим да ни опази друг освен Аллах:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

Каки: "Опази ме Господът на хората.

[114: 1]

Този вид единобожие са го разпространявали пратениците, мир на тях. И Всевишният Аллах е казал:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ
أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الظُّلْمَوْتَ﴾.

И при всяка общност изпратихме пратеник: "Служете на Аллах и странете от сатаните!"

[16: 36]

Този вид единобожие са го отхвърляли неверниците от древността до наши дни, или, както Всевишният Аллах споменава думите им:

﴿أَجْعَلَ الْأَلَّهَمَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا الشَّيْءُ عَجَابٌ﴾.

Нима превърна твой богочестие в един бог? Това наистина е нещо изумително."

[38: 5]

3. Аллах е единственият носител на съвършените имена и свойства. Това е Вяра във всичко, което се съдържа в Свещения Коран и в достоверните хадиси относно имената на Аллах и свойствата, чрез които Той сам се характеризира или го характеризира Неговият Пратеник. Имената на Аллах са много, сред които: Всемилостивия, Всечупящия, Всемогъщия, Премъдрия... Всевишният Аллах е казал:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾.

Няма подобен Нему. Той е Всечупящия, Всезрящия.

[42:11]

Качествата на победителите

Всевишният Аллах е казал:

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابِرِ﴾.

Кълна се в следобеда – човекът е в загуба, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.

[103: 1-3]

Всевишният Аллах се заклевва в следобеда, т.е. във времето, че човек е в загуба и в гибел, освен онези, които успеят да придобият четири качества:

- 1) Вяра – опознаване на Всевишният Аллах, опознаване на Неговия Пратеник и опознаване на исламската религия.
- 2) праведни дела – отслужване на молитвите, даване на милостинята зекят, говеенето, искреност и доброта към родителите.
- 3) наставляване за истината – призив и подобуждане към вярата и към извършване на праведни дела.

4) наставляване за търпение – търпението да се извършват религиозните задължения и да се понасят бедите.

Упражнение:

Повтарят се същите упражнения от четвъртата година.

Указания:

| Преподавателят разяснява на учениците си величието на Всевишния Аллах – всички дела са под Негова власт, цялото препитание е в Неговата длан и т. н.

| У учениците трябва да се замвърди задължението да изпълняват служенето на Преславния Аллах и необходимостта да се придържат към Него при всички положения.

| Учителят се стреми да разясни единобосъщето (бездобоието) на имената и свойствата на Аллах в съответствие с равнището на учениците, като показва резултатите от вярата в тези имена.

| Учителят подбужда възпитаниците си да се придържат към качествата на победителите във вярата и ги насочва към сътрудничество и обединение заради доброто.

Програма по единобожие за шеста година

Какво противоречи на единобожието и е негова противоположност?

1. Първото, което Аллах е предписал на хората, е да вярват в Аллах и да не вярват в сатаната (тагум). Всевишният Аллах е казал:

﴿مَنْ عَمِلَ صَلِحَّاً مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنْ تُحِينَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾.

И при всяка общност изпратихме Пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!”

[16:36]

2. Сатаната (тагум) е всичко, на което се служи, освен на Аллах, и то е доволно от това.

3. Неверието в сатаната означава да сме убедени в лъжовността на всяко служене на друг освен на Всевишния Аллах, да изоставяме това служене, да го ненавиждаме, да смятаме за неверници онези, които го извършват и да не се дружки с тях.

4. Съдружаването е противоположност на единобожието. Единобожието е всецяло служене единствено на Аллах, а съдружаването е отклоняване на някои форми на служене за друг освен Всевишния Аллах, например да се отправя зов към друг освен Аллах или да се отслужва поклон доземи на друг освен Него.

5. Съдружаването е най-големият и най-опасният грях. Всевишният Аллах е казал:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾.

Наистина Аллах не прощава да Го съдружават, а освен това, прощава комуто пожелае.

[4: 116]

Съдружаването анулира всички форми на служение и задължително увековечава извършителите му в Ада и затваря за тях вратите на Рая. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِيطًا عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършиха.

[6: 88]

И е казал още:

﴿إِنَّمَا مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾

За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят.

[5: 72]

6. Неверието противоречи на единобожието. Неверието са думите и делата, които поставят извършителят им извън единобожието и вярата. Пример за неверие са насмешките над Всевишния Аллах или над знаменията на Корана, или над Пратеника, както е казал Всевишният Аллах:

﴿٦٥ قُلْ أَيُّ الَّهُ وَاءِيَّنِيهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهِزُونَ لَا تَعْنِذُ رُوْاْفَدَ كُفَّارٍ ثُمَّ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

Каки: “Нима на Аллах и на Неговите знамения, и на Неговия Пратеник сте се подигравали?” Не се оправдавайте! Вие станахте неверници, след като бяхте вярващи.

[9: 65-66]

7. Лицемерието противоречи на единобожието. Лицемерието означава да се показва за пред хората единобожие и вяра, а в сърцето да се скрива съдружаване и неверие. Пример за лицемерие: на думи да се показва вяра в Аллах, а в сърцето да се скрива неверие, както е казал Всевишният Аллах:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ إِيمَانًا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ .

А някои от хората казват: “Повярвахме в Аллах и в Седния ден.” Ала те не са вярващи.

[2: 8]

Т.е. с езиците си изричат: “Повярвахме в Аллах!”, но в сърцата си не вярват.

Вярата в Седния ден

Определение на Вярата в Седния ден

Това е категоричната вяра, че този Ден ще настъпи. Всеки от нас трябва да вярва, че Всешишният Аллах ще възкреси хората от гробовете, ще направи за тях равносметка и ще им въздаде за делата, додето жителите на Рая се настанят в техните обиталища и жителите на Ада – в техните обиталища. Вярата в Седния ден е един от стълбовете на вярата, тъй че вярата е правилна единствено при това условие.

Вярата в Седния ден съдържа три положения:

1) Вяра във възкресението и събирането. Това е съживяването на мъртвците, извеждането им от гробовете и завръщането на душите в телата. Хората ще станат заради Господа на световете и после ще се съберат на едно място – боси, голи, необрязани. Доказателство за възкресението са следните думи на Всешишния:

﴿شُمَّا إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَّا تُمْتَوْنَ ١٥﴾ .

После подир това ще умрете. После в Съдния ден ще бъдете възкресени.

[23: 15-16]

Доказателство за събирането са думите на Пророка, мир нему: "Хората ще се съберат в Деня на възкресението боси, голи, необрязани."

2) Вяра в равносметката и мерилката. Аллах ще направи равносметка на делата на творенията, извършени от тях през земния им живот. Онзи, който е бил единобожник, подчинявал се е на Аллах и на Неговия Пратеник, ще има лека равносметка. А онзи, който е съдружавал и не се е подчинявал, ще има тежка равносметка. Делата ще бъдат измервани на огромна везна. На едното ѝ блюдо ще бъдат поставяни добрите дела, а на другото блюдо – лошите. Онзи, чиито добри дела натежкат, ще бъде сред жителите на Рај, а онзи, чиито лоши дела натежкат, ще бъде сред жителите на Ада. Доказателство за равносметката са следните Слова на Всевишния Аллах:

﴿فَمَا مَنَّ أُوقِتَ كِتَبَهُ بِيمِينِهِ ۚ ۷﴾
 ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا ۚ ۸﴾
 ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۙ ۹﴾
 ﴿وَمَا مَنَّ أُوقِتَ كِتَبَهُ وَرَأَ ظَهَرَةً ۚ ۱۰﴾
 ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا بُورًا ۖ ۱۱﴾
 ﴿وَيَصْلِي سَعِيرًا ۚ ۱۲﴾

А от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в гесницата, ще се потърси лека сметка и ще се завърне при своите хора [в Рај] щастлив. А онзи, чиято книга му се даде откъм гърба, той ще зове за [своето] унищожение и ще гори в пламъци.

[84:7-12]

Доказателство за везната са следните Му Слова:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا نُظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْكَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرَدٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِينٍ ۚ﴾

Ще поставим Ние везните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, гори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.

[21:47]

3. Раят и Адът. Раят е Домът на трайното блаженство. Аллах го е приготвил за богообоязливите вярващи, които се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник. Там има всички видове вечно блаженство – храни, напитки, дрехи и различни възлюбени.

Огънят е Домът на трайното мъчение. Аллах го е подготвил за неверниците, които не са вярвали в Аллах и не са се подчинявали на Неговите пратеници. Там има различни видове мъчения, страдания и изтезания, недостижими за ума.

Доказателство за Рая са следните Слова на Всевишния Аллах:

﴿ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ .

И надпредварвайте се към опрощение от своя Господ и към Градината с ширината на небесата и на земята, пригответа за богообоязливите,

[3:133]

И още:

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِّنْ قَرَّةِ أَعْيُنٍ جَرَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ .

Никой не знае каква радост за окото е скрита за тях – въздаяние за онова, което са вършили.

[32:17]

Доказателство за Огъня са следните Му Слова:

﴿ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴾ .

... бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подгответен е той за неверниците.

[2:24]

И още:

﴿ إِنَّ لَدَنَّا أَنْكَلَاؤَ حَيْمًا (٢٦) وَطَعَامًا ذَا عَصَمَةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴾ .

При Нас има окови и пламъци, и храна, която присяга, и болезнено мъчение.

[73:12-13]

О, Аллах, молим Те за Рая и за думи и дела, които доближават до него. Молим да ни избавиш от Огъня и от думи и дела, които доближават до него.

Упражнение:

- | Учебният материал трябва да се заучи заедно с доказателствата.
- | На учениците трябва да се задават въпроси в съответствие с този етап на обучение. Отговорът не трябва да е подсказан, а да се развива умът и да се провокира съзнанието на учениците.

Указания:

| Учителят трябва да утвърждава у учениците си съзнанието за опасността от всичко, което противоречи на единобожието. Трябва да се разяснява колко противно е съдружаването с Аллах, неверието и лицемерието, като се внимава да се дават примери и да се разказват случаи.

| Учителят трябва да обвърже учениците си със Сетния ден, като го превърне в тяхна грижа и предизвика интереса им.

| Чрез изложението си за Сетния ден учителят утвърждава съвършената способност на Аллах да извърши Възкресението и пълната му справедливост в равносметката и възмездието, също – великото му милосърдие и щедростта му към жителите на Рая.

| Учителят развива в сърцата на учениците си като подготовка за Сетния ден страхопочитание пред Аллах и Неговия контрол, любов към послушанието пред Аллах и ненавист към неподчинението.

С името на Аллах, Всемилостивия, милосърдния!

Общи указания

Слава на Аллах, Господа на световете, и благослов, и мир за нашия Пророк Мухаммег, авторитетния предводител, за семейството му и всичките му сподвижници. Това са програмите по единобожие за гимназиалния курс. В него се съблюдава основите на вярата да бъдат изложени донякъде просто и ясно, по начин, подходящ за съответната образователна степен, тъй че учениците да усвоят новата за тях информация. Обръща се внимание на систематизираното изложение на учебния материал и добрия разказ, води се беседа за поведенческите и образователните резултати от вярата. По-долу следват някои общи указания за учителя по единобожие:

1. Учителят трябва да обърне внимание на агитацията, като насочва учениците към извършване на добри дела.
2. Учителят трябва да осъзнава великата мисия, с която е наставарен – да възпитава вярващо поколение. Да запомни, че всеки, който учи хората на добро, има огромни заслуги, а още по-големи са заслугите на преподавателя по единобожие, което е най-знатната наука.
3. Материалът да бъде достъпен за учениците и да го обиквят. Това може да се постигне, като учителят се подготвя отлично и съумява да изнася добри уроци, с много примери и разкази.
4. Учителят трябва да бъде добър пример за подражание и учениците да го чувстват като свой баща.
5. Учителят да се съобразява със състоянието на юношите, с техните кризи и пориви. От благородната учебна дисциплина той трябва да извлича разрешение на проблемите.
6. Учителят да отговаря на ученическите въпроси. Отговорите му да бъдат удовлетворителни, прости и мъдри.

Молим Аллах да направи тези усилия полезни и да дари успех на всички в благочестието. Успехът е единствено чрез Аллах. Аллах да благослови и с мир да дари нашия Пророк Мухаммег, и неговото семейство, и всички негови сподвижници.

С името на Аллах, Всемилостивия, милосърдния!

Програма по единобожие за първи гимназиален курс

Увог в исламските убеждения и тяхното значение.

Исламската религия включва убеждения (*акига*) и закон (*шария*).

Убежденията са онези положения, на които душите вярват и сърцата са спокойни с тях. Това е достоверно знание, което не поражда съмнения и колебания.

Законът (*шария*) съдържа практическите задължения, за които Исламът призовава да се изпълняват – молитви, милостиня зекят, говеене, доброта към родителите и т. н.

Основата на исламските убеждения е вярата в Аллах, в Неговите ангели, Писания и пратеници, вярата в Светния ден и в съдбата, с доброто и лошото в нея. Доказателство за това са Словата на Всевишния Аллах:

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلِكُنَّ الْبَرَّ
مَنْ ءاْمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآَخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالْبَيِّنَاتِ ﴿٤٩﴾

Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Светния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците...

[2:177]

И още – Словата на Всевишния Аллах за съдбата:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾٤٩﴿ وَمَا أَمْرَنَا إِلَّا وَحْدَةً كَمْبَحْ بِالْبَصَرِ ﴾

Ние всяко нещо сътворихме с мяра. Нашата повеля се

изпълнява, докато мигне окото.

[54:49-50]

А Пратеника на Аллах, мир нему, е казал: “Вярата означава да вярваш в Аллах, в Неговите ангели, Писания и пратеници, и в Сетния ден, и да вярваш в съдбата, с доброто и лошото в нея.” [по Муслим].

Значение на Исламските убеждения

Значението на исламските убеждения се проявява в много аспекти, някои от които са следните:

1. Потребността ни от тези убеждения превъзхожда всички други и нуждата ни от тях превъзхожда всяка друга нужда, защото не съществува нито щастие, нито блаженство, нито радост, ако сърцата не обожават техния Господ и Всевишният Творец.

2. Исламските убеждения са най-великото и най-категорично задължение, затова те са първото, което се изисква от хората. Пророка, мир нему, е казал: “Бе ми повелено да се боря с хората, докато не засвидетелстват, че няма друг бог освен Аллах и че Мухаммег е Пратеника на Аллах.” [по ал-Бухари и Муслим]

3. Исламските убеждения са единствените, които обезпечават сигурност, спокойствие, щастие и радост. Всевишният Аллах е казал:

﴿ بَلَىٰ مِنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

Да! Който всецяло се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

[2:112]

Исламските убеждения са единствените, които обезпечават благополучие и благоденствие. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَلَوْا نَ أَهْلَ الْقُرَىٰ، أَمْنُوا وَاتَّقُوا فَتَحَنَّا عَلَيْهِمْ ﴾

بَرَكَتِنَا مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ . ﴿

A ako жителите на селищата повярваха и се побояха, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от земята.

[7:96]

4. Исламските убеждения са фактор, който позволява да бъде получена в наследство Земята. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الْزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ . ﴾

Написахме Ние в псалмите подир Напомнянето, че Моите праведни работи ще наследят земята.

[21:105]

Вярата в Аллах, Всемогъщ е Той и Превелик

Вярата в Аллах, Всемогъщия и Превеликия, означава категорично убеждение, че Всевишният Аллах съществува, и утвърждаване на Неговото господство, на Неговата божественост и на Неговите имена и свойства. Вярата във Всемогъщия и Превеликия Аллах включва четири положения:

- 1) Вяра в съществуването на Аллах, Преславния и Всевишния;
- 2) Вяра в господството на Всевишния Аллах;
- 3) Вяра в божествеността на Всевишния Аллах;
- 4) Вяра в имената на Аллах и в Неговите свойства.

За тези четири положения ще беседуваме подробно на следващите страници.

1. Вяра в съществуването на Всевишния Аллах

А) Съзнанието, че Всевишният Аллах съществува, е вродено човешко убеждение. Повечето хора признават съществуването на Аллах и този факт се отхвърля само от малцина безбожници. Всяко творение вярва по природа в своя Творец, без да е притежавало предходно знание за това. Ние чуваме и виждаме как се отклика на молещите и как се дарява на просещите, а това е убедителен довод за съществуването на Всевишния. Той е казал:

﴿إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾

Когато призовахте вашия Господ за помощ, Той ви откликна...

[8:9]

Б) Всеки човек знае, че събитията би трябвало да имат свои причинители. Многобройните творения, които виждаме навсякъде, би трябвало да имат свой Творец, Който ги е създал. Това е Аллах, Всемогъщият и Превеликият. Невъзможно е нещо да бъде сътворено, без да има то творец. Нищо не възниква от само себе си. Всевишният Аллах е казал:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ عَيْرِ شَيْءٍ إِنْ هُمُ الْخَلِقُونَ﴾

Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците?

[52:35]

Това знамение означава, че те не са били сътворени без творец и не са се сътворили сами. Изяснява се, че тяхен Творец е Аллах, преблагословен е Той и Всевишен.

В) Вселенският рег – небето, земята, звездите, сърветата – сочи по категоричен начин, че той има един Творец – Преславния и Всевишия Аллах.

Той е казал:

﴿صُنِعَ اللَّهُ أَلِلَّهِ أَنْفَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾

*Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено...
Той е свидетел за делата ви.*

[27:88]

Планетите и звездите например се движат по установен ред, който не се нарушава. Всяка планета се движи в сфера, от която не излиза. Всевишният Аллах е казал:

﴿ لَا إِلَهَ مِنْ يُنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرُ وَلَا
أَلَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِلَّايٍ يَسْبَحُونَ ﴾

Нито слънцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.

[36:40]

2. Вяра в господството на Всевишния Аллах.

А) Вярата в господството на Всевишния Аллах означава да се утвърждава, че Всевишният Аллах е Господарят на Всяко нещо, неговият Владетел, Творец, Хранител, и че Той съживява и умъртвява, и носи и полза, и вреда. На Него принадлежи всичко, в дланта му е доброто. Той на всяко нещо е способен и няма в това съдружник. Вярата в господството на Аллах е категоричната убеденост, че Господ е именно Преславният и Всевишен Аллах, няма Той съдружник. Аллах е единственият извършител на Своите дела. Това означава сигурност, че Аллах е единственият Творец на всичко във Вселената, както е казал:

﴿ أَللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ . ﴾

Аллах е Творецът на всяко нещо...

[39:62]

Той е Даващия препитание всички творения, както е казал:

﴿ وَمَا مِنْ دَآبَةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا . ﴾

И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище.

[11:6]

Той е Владетелят на Всяко нещо, както е казал:

﴿ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ﴾

На Аллах принаадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко по тях.

[5:120]

Б) Всешишният Аллах е утвърдил, че Той е единственият Господ на всички Свои творения. Преславният Аллах е казал:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . ﴾

Хвала на Аллах – Господа на световете.

[1:2]

“Господът на световете” означава техният Творец и Владетел, Той ги подобрява и отглежда чрез различни благодеяния и дарове.

В) Аллах е вложил в природата на Своите творения Вярата, че Той е техният Господ, гори по отношение на арабските езичници – съвременници на Пророка Мухамед, мир нему. Казал е Той:

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ الْسَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾
 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قَلْ أَفَلَا نَتَقُوْنَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ
 مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ بِحِيرٍ وَلَا يَجِدُ كَارِعَلِيَّةً إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قَلْ فَإِنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٨﴾

Кажи: "Кой е Господът на седемте небеса и Господът на великия Трон?" Ще кажат: "Аллах!" Кажи: "Не ще ли се побоите?" Кажи: "В чии ръце е владението на всичко, щом Той покровителства, а не е покровителстван, ако знаете?" Ще кажат: "На Аллах!" Кажи: "Как тогава сте омагьосвани?"

[23: 86-89]

Вярата, че Всешишният Аллах е единственият Господ не е достатъчна да се смята за мюсюлманин. Той трябва също

да вярва, че Всевишният Аллах е единственият Бог. Пророка, мир нему, е воювал с арабските езичници въпреки твърдението им, че Всевишният Аллах е Господът.

Г) Цялата Вселена – небето, земята, планетите, звездите, дърветата, хората и джиновете – всички се подчиняват на Всевишния Аллах.

Всевишният Аллах е казал:

وَلَهُ أَسْلَمَ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا ﴿٣﴾

... на Него се подчинява всичко на небесата и на земята, доброволно или по принуда...

[3:83]

Никое творение не може да излезе от предназначението на Всевишния Аллах. Той е Владетелят на творенията и се разпорежда с тях по Свое желание в съответствие с мъдростта Си. Той е Творецът на всички тях. Всичко друго освен Аллах е сътворено и бедно, и се нуждае от Всевишния си Творец.

Д) Утвърждаваме, че на Всевишния Аллах принадлежи цялата повеля. Няма друг творец освен Аллах, няма друг хранител освен Аллах, няма друг управител на Вселената освен Аллах единствен и гори прашинка не се за движка без Неговото разрешение. Тогава това твърдение изисква да привържем сърцата си единствено към Аллах, Него да молим, от Него да се нуждаем, на Него да се упъбаваме. Той, Преславният, е нашият Творец, Хранител и Владетел.

3. Вяра в божествеността на Всевишния Аллах

А) Вярата в божествеността на Всевишния Аллах означава категорична убеденост, че Всевишният Аллах единствен заслужава всички видове поклонение и външни, и вътрешни, като например зов, страхопочитание, упъване, молба за помощ, молитва, подаяние зекят, говене... Божият раб трябва да е абсолютно убеден, че Аллах е Обожествяваният и Той няма съдружник. Никой друг няма право да го обожествяват освен Всевишният Аллах. Казал е Той:

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْحَمَدُ لِلَّهِ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

Вашият Бог е единственият. Няма друг Бог освен Него, Всемилостивия, Милосърдния.

[2:163]

Всевишният Аллах е известил, че няма бог освен единствен Бог, т. е. един обожествяван. Не може да бъде приеман за бог друг освен Него и не може да бъде обожествяван друг освен Него.

Б) Вярата в божествеността на Аллах е признаване, че Аллах единствен е Истинският Бог и Той няма съдружник. Бог означава "обожествяван" и е име – знак на обич и възвеличаване. Аллах единствен заслужава всички форми на поклонение, ние не зовем друг освен Аллах и не се стахуваме от друг освет от Аллах и не се уповауваме на друг освен на Аллах и не се покланяме доземи на друг освен на Аллах и не се покоряваме на друг освен на Аллах. Никой друг не заслужава да му се служи освен Преславният Аллах в изпълнение на следните Му Словя:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.

[1:5]

В) Значение на Вярата в божествеността на Всевишния Аллах.

Значението на Вярата в божествеността на Всевишния Аллах се проявява в следните положения:

1. Целта при сътворяването на джиновете и хората е била да служат единствено на Аллах, няма Той съдружник. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْأَنْسَاءِ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.

[51:56]

2. Целта при изпращането на пратениците, мир на тях и при низпославането на небесните писания, е била да се утвърди, че Аллах е Истинският заслужаващ обожание. Казал е Той:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِّي أَعْبُدُوا إِلَهًا وَاجْتَنَبُوا الظُّلْمَوْتَ﴾

И при всяка общност изпратихме Пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!”

[16:36]

3. Първо задължение на всеки човек е да вярва в божествеността на Всевишния Аллах. Когато Пророка, мир нему, изпраща Муаз ибн Джебел в Йемен, той му дава следния завет: “Ти отиваш при народ, който вярва в Писанието. Първото, към което трябва да ги призовеш, е свидетелството “Няма друг бог освен Аллах.” (ал-Бухари и Муслим) Т.е. той трябва да ги призове да отгатнат на Аллах цялото си служение.

Г) Значение на свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”. Тези велики слова са първо и последно задължение за всеки човек. Който умре, изричайки тези слова, той ще бъде сред жителите на Раја. Пророка, мир нему, е казал: “Който умре, знаейки, че няма друг бог освен Аллах, той ще влезе в Раја.” (по Муслим) Затова дългът да се знае, че няма друг бог освен Аллах е най-великото и най-важното задължение.

“Няма друг бог освен Аллах” означава, че никой друг освен Аллах не заслужава да бъде обожествяван и така се отрича друг да притежава божествен характер освен Аллах, благословен е Той и Всевишен. Така се утвърждава, че цялата божественост принадлежи единствено на Аллах и Той няма съдружник. “Бог” означава “обожествяван”. Който обожествява нещо друго, той го е приел за бог освен Аллах. Всичко е заблуда освен че има единствен бог и Той единствен е Аллах. Всевишният Аллах е Богът, на Когото сърцата служат с любов и възвеличаване, със скромност и покорство, страхопочитание и упование, като Го зоват. Няма радост и щастие за сърцата, освен като осъществят значението на свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”. Пълната радост, хубавият живот и блаженството се съдържат единствено в това – да се отгагат на Всевишния Аллах цялото служение.

Д) Елементи на Свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”. Тези велики слова съдържат два елемента – отрицание и утвърждаване. Първият елемент – “Няма друг бог” – отрича служенето на друг освен на Аллах и анулира съдружаването с Него, като неизбежно обявява за неверие всяко служение на друг освен на Аллах. Вторият елемент – “освен Аллах” – утвърждава служенето единствено на Аллах и отдаването на Него на всички форми на поклонение. Доказателство за това са Словата на Всевишния Аллах:

فَمَن يَكْفُرُ بِالظَّهُورَ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ . ﴿١﴾

Който отхвърли саманите, а повярва в Аллах, той се е хванал за най-здравата връзка, която не се къса.

[2:256]

Словата Mu: “Който отхвърли саманите” съответства на първия елемент (“Няма друг бог”). Словата Mu: “а повярва в Аллах” съответства на втория елемент (“освен Аллах”).

Е) Условия за свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”

Свидетелството “Няма друг бог освен Аллах” изисква седем условия, без наличието на които в съвкупност свидетелството не носи полза на изричащия го. Тези условия са следните:

1. Да се знае значението на израза “Няма друг бог освен Аллах”, както е казал Всевишният Аллах:

«فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» .

И знай, че няма друг Бог освен Аллах!

[47:19]

2. Убеденост. Изричащият свидетелството трябва да бъде напълно убеден в неговото съдържание. Ако се съмнява или колеба, то не ще му донесе полза. Всевишният Аллах е казал:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا . ﴿٢﴾

Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват...

[49-15]

3. Приемане на съдържанието на този израз – да се служи единствено на Аллах и да се изостави всяко служение на друг освен Него. Ако някой изрече свидетелството, без да приема служенето единствено на Аллах, той е от онези, за които Всевишният Аллах е казал:

﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴾

﴿ وَيَقُولُونَ إِنَّا تَارِكُو أَهْلَهَنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴾ ٢٥

Когато им се рече: “Няма друг бог освен Аллах!”, те се възгордяваха. И казваха: “Нима ще изоставим боговете си заради един луд поет?”

[37:35-36]

4. Подчиняване на неговото съдържание. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ . ﴾

А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се е хванал за най-здравата връзка.

[31:22]

“Който се отдава на Аллах” означава да Му се подчинява и покорява, а “най-здравата връзка” е свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”.

5. Искреност. Това означава изразът да се произнесе искрено, от сърце, или, както е казал Пратеника на Аллах, мир нему: “Всеки, който засвидетелства искрено, от сърце, че няма друг бог освен Аллах и че Мухаммег е Негов раб и Неговият Пратеник, Аллах ще възбрани за него Огъня.”

6. Чистота. Делата трябва да се пречистят от всички примеси на съдружаването с Аллах, тъй че с изричането на свидетелството да не се целят земни домогвания. Пратеника на Аллах, мир нему, е казал: “Аллах ще възбрани огъня за всеки изрекъл “Няма друг бог освен Аллах, желаейки с това лика на Аллах.”

7. Любов към тези думи, към тяхното съдържание и към работещите за тях. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحَبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِّلَّهِ﴾ .

А някои от хората приемат за божове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах.

[2:165]

Които споделят свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”, обичат Аллах искрено. Съдружаващите обичат заедно с Аллах други божества, а това противоречи на самото съдържание на свидетелството.

Ж) Смисъл на служенето. То обобщава всички вътрешни и външни думи и дела, които Аллах обича и те го удовлетворяват, като например любовта към Аллах и Неговия Пратеник, мир нему, страхопочитанието пред Аллах, уповаването на Аллах, молбите, отправени към Всевишния Аллах, молитвите, милостинята зекят, добротата към родителите, споменаването на Всевишния Аллах, борбата срещу невернициите и лицемерите и пр. Видовете служение са много, те обхващат различни форми на послушание – четене на Свещения Коран, добротворство към бедните и нуждаещите се, правдивост, честност, изричане на добри думи.

Служенето обхваща цялото поведение на вярващите, ако с него целят доближаване до Всевишния Аллах. Ако някой от нас се храни, пие или спи, като цели да прояви богообоязливост и послушание пред Аллах, той ще бъде възнаграден за това. Когато намерението е благочестиво и целта правилна, тези обичаи се превръщат в служение, за което ще се получи награда.

Служенето не се ограничава единствено в познатите ритуали – молитва, говеене и т. н.

3) Заради служенето Аллах е създал всички творения. Всевишният Аллах е казал:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ
 مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّازَقُ ذُو الْفُوْرَةِ
 الْمَتَّيْنُ ﴿٥٨﴾

Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат. Не искам от тях препитание и не искам да Me хранят. Аллах! Той е Даващия препитанието, Владетеля на силата, Всемогъщия.

[51: 56-58]

Преславният Аллах е известил, че мъдростта в сътворяването на джиновете и хората се състои в това, да служат на Аллах. Всевишният Аллах не се нуждае от тяхното служене, а именно те се нуждаят от това, т. к. са бедни пред Всевишния Аллах.

Нуждата на божия раб от Аллах, да служи на Аллах и да не съдружава с Него нищо, е по-велика от нуждата му да пие и да се храни. Ако сърцето усети вкуса на служенето на Всевишния Аллах и му се отгаде, за него не ще има нищо по-сладко и по-приятно от това. Никой не ще се избави от земните болки и проблеми, освен като осъществи служенето на Всевишния Аллах.

И) Опори на служенето. Служенето, за което ни е дал повеля Аллах, се основава на две важни опори: първата е смирението и страхопочитанието, а втората – цялостната любов.

Служенето, за което Аллах е задължил Своите раби, изисква цялостно смирение, покорство и страхопочитание пред Аллах, и в същото време – пълноценна любов и желание. Любовта единствена не е служене, ако не е съчетана със страх и смирение, както любовта към храната и имота. Така и страхът без любов е като страх от диви зверове и не се смята за служене. Но когато страхът и любовта се съчетаят на дело, това е служене. Няма служене на друг, освен единствено на Аллах.

К) Единобожието е причина за приемане на служенето

Служенето, за което Аллах е дал повеля, се нарича “служене” само в съчетание с единобожието. Неправилно е служенето, съчетано със съдружаване. Никой не може да бъде определен като “раб на Аллах” освен ако не прилага единобожието и не служи единствено на

Всевишния Аллах. Който служи на Аллах и съдружава с него, той не е раб на Аллах. Условие за приемане на служенето при Аллах е единобожието, отдаването му единствено на Аллах и несъдружаване с него. И още, служенето не се приема, освен в съответствие със закона и съгласно традицията (сунната) на Мухаммех Избраника, мир нему.

Условията всяко дело да бъде приемо пред Всевишният Аллах са следните:

- 1) да не се служи на друг освен единствено на Аллах (именно това е единобожието);
- 2) да не се служи освен чрез онова, което Аллах е повелил (това е следването на Пратеника на Аллах, мир нему). Всевишният Аллах е казал:

﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ ۚ ۝
أَخْرُوٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ .

Да! Който всецяло се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

[2:112]

“Всесяло се е отдал на Аллах” означава, че е осъществил единобожието и е отдал служенето си единствено на Аллах. “И е благодетелен” означава, че следва Пратеника на Аллах, мир нему.

Л) Съдружаване с Аллах. Съдружаването с Аллах е противоположно на вярата в божествеността единствено на Аллах. Ако вярата в божествеността единствено на Аллах и служенето единствено на него е най-важното и най-великото задължение, съдружаването е най-големият грех пред Всевишния Аллах. Това е единственият грех, който Аллах не опрощава. Всевишният Аллах е казал:

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۝ .

Аллах не проща да се съдружава с Него, но освен това проща на когото пожелае.

[4:48]

И е казал още:

﴿إِنَّ الشَّرِكَةَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

Съдружаването е огромен гнет.”

[31:13]

Когато попитали Пратеника на Аллах, мир нему, кой е най-големият грех при Аллах, той отговорил: “Да сторваш подобия на Аллах, след като те е сътворил.” (по ал-Бухари и Муслим).

Съдружаването опорочава формите на служене и ги анулира, както е казал преславният Аллах:

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِيطًا عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха.

[6:88]

То задължително увековечава неговите извършители в Огъня на Ага. Всевишният Аллах: Бяха неверници онези, които рекоха:

﴿إِنَّهُمْ مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾

За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рај и неговото място е Огънят.

[5:72]

Съдружаването бива във вид: най-голямо и най-малко.

Най-голямото съдружаване е когато рабът отклони някоя от формите на служене към друг освен Всевишния Аллах, всички суми и дела, обичани от Аллах. Когато това се отгаде единствено на Аллах, е единобожие и Вяра, а отклоняването му за друг е съдружаване и неверие. Пример за такова съдружаване е да молиш друг освен Аллах за препитание и здраве, или да се уповаеш на друг освен Аллах, или да се поклониш за друг освен Аллах. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَحِبْ لَكُمْ﴾

И рече вашият Господ: “Зовете Мe, и Аз ще ви откликна!

[40:60]

И е казал още:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

Единствено на Аллах се уповарайте, ако сте вярващи!”

[5:23]

И е казал още:

﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾

Сведете чела до земята в суджуд пред Аллах и на Него служете!

[53:62]

След като зовът, уповането и поклонът доземи са форми на служение, за които Аллах е повелил да се извършват, всеки, който ги отдава единствено на Аллах, е вярващ и единобожник, а който ги отклонява за друг освен Аллах, е неверник и съдружаващ.

Най-малкото съдружаване са всички суми и дела, които водят към най-голямото съдружаване и са път за изпадане в него. Пример за това е използването на гробовете за храмове, където се отслужват молитви, или построяването на джамии над гробове. Това е забранено. Който го направи, е заплашен с проклятие, отдалечаване и прогонване от милосърдието на Всевишния Аллах, съгласно думите на Пророка, мир нему: “Проклятието на Аллах тежи над юдеите и християните, които превръщат гробовете на пророците си в храмове.” (по ал-Бухари и Муслим). Превръщането на гробовете в храмове е забранено и недопустимо, защото е средство да се отпрая зов към мъртвите и да бъдат молени, а молбата към мъртвите е голямо съдружаване.

4. Вярата в имената на Аллах и в Неговите свойства.

А) То е утвърждаване на онова, което Аллах е утвърдил за Себе си в Неговата Книга или в традицията (сунната) на Неговия Пратеник, мир нему – Неговите имена и качества, които подобават на Всевишния Аллах. Той, Преславният, няма подобен на Него, по имена и качества. Всевишният Аллах е казал:

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاحًا وَمِنَ الْأَنْعَمَ أَرْوَاحًا يَذْرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٤٢﴾

Твореца на небесата и на земята. Създаше Той за Вас съпруги от самите Вас и от добитъка – чифтове. Така Той ви множи. Няма подобен Нему. Той е Всечувашния, Всезрящия.

[42:11]

Следователно Всевишният Аллах е пречист откъм сходство с някое от Неговите творения във всички Негови имена и свойства. Имената на Всевишния Аллах са много, сред тях са: Всемилостивия, Зрящия, Всемогъщия. Всевишният Аллах е казал:

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾

Всемилостивия, Милосърдния,

[1:3]

И е казал още:

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

Той е Всечувашния, Всезрящия.

[42:11]

И е казал още:

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

Той е Всемогъщия, Премъдрия.

[31:9]

Плодове на вярата в имената и свойствата на Аллах са, както следва:

1) опознаване на Всевишния Аллах. Който вярва в имената на Аллах и в Неговите свойства, се увеличава неговото знание за Всевишния Аллах, расте вярата и убедеността му в Аллах, и се засилва единобожието му.

2) чрез най-прекрасните Му имена се отдава възхвала на Аллах и това е сред най-доброто Му споменаване.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

O, вярващи, често споменавайте Аллах!

[33: 41]

3) към Аллах се отправя молба и зов чрез имената и свойствата му, както е казал сам Преславният:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا﴾

Аллах има Най-прекрасните имена. Зовете Го с тях...

[7:180]

Пример за това е да се каже: “О, Аллах, моля Те, Ти си Вседаряващият препитанието, дари ме!”

4) щастие и добър живот на земята и блаженството на Рая в отвъдния живот.

Плодовете на Вярата във Всевишния Аллах

Вярата във Всевишния Аллах има добри плодове и в земния, и в отвъдния живот. Благата и на земния, и на отвъдния живот, и отблъскването на злините са все плодове на тази вяра. Плодове на вярата са, както следва:

1. Аллах брани вярващите от всички неприятности, избавя ги от всички беди и ги пази от лукавствата на враговете. Всевишният Аллах е казал:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾

Аллах закриля вярващите.

[22:38]

2. Вярата е причина за добър живот, за радост и щастие. Всевишният Аллах е казал:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْ حِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾

На всеки вярващ, мъж или жена, който извършила праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот.

[16:97]

3. Вярата пречиства душите от суеверията. Който вярва истиински във Всевишния Аллах, той обвързва делата си единствено с Всевишния Аллах. Той е Господът на световете, Той е Истинният Бог и няма друг бог освен Него. Вярващият не се бои от никое творение и не привързва сърцето си към никой човек, поради това се освобождава от суеверията и измислициите.

4. Плодове на Вярата са спасението и избавлението на вярващите, постигането на всичко желано от тях и избавянето от всичко, което ги е плашело. Всевишният Аллах е казал следното за Вярващите:

﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدَىٰ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

Тези са напътствията от техния Господ и тези са сполучилите.

[2: 5]

5. Най-великият от плодовете на Вярата е сдобиването с благосклонността на Всевишния Аллах, влизането в Рая и спечелването на постоянно блаженство и пълната милост.

Въпроси по увода и Вярата в съществуването на Аллах и в неговото господство

- 1) Какво означава “убеждение” и “закон на шариа”?
- 2) Кои са основите на исламските убеждения? Дай аргументи.
- 3) Кое е доказателството, че исламската Вяра е най-важното задължение?
 - 4) Дай аргументи за следното:
 - | исламската Вяра осъществява сигурността и щастието.
 - | исламската Вяра осъществява благоденствието.
 - | исламската Вяра дава възможност да се получи власт на Земята.
 - 5) Какво означава “Вяра в Аллах” и какво включва тя?
 - 6) Убеждението в съществуването на Аллах вложено ли е в човешката природа? Дай аргументи за това.
 - 7) Какво означават следните Словата на Всевишния Аллах:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَلِقُونَ﴾

Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците?

[52:35]

- 8) Дай аргументи за подредеността на Вселената и за прецизността на този порядък.
- 9) Какво означава Вярата в господството на Всевишния Аллах?
- 10) Какво означава “Господа на световете”?
- 11) Дали съдружаващите араби са умвърждавали, че Аллах е Господът? Дай аргументи.
- 12) Дай доказателства за това, че Вселената се подчинява и покорява на Аллах.
- 13) Какво ни налага Вярата, че Всевишния Аллах е единственият Господ?

Въпроси по Вярата в божествеността на Всевишния Аллах

- 1) Какво означава да се вярва в божествеността на Всевишния Аллах?
- 2) Какво е значението на Вярата в божествеността на

Всевишния Аллах. Дай доказателства.

- 3) Какво означава “Няма друг бог освен Аллах”?
- 4) Кои са елементите на свидетелството “Няма друг бог освен Аллах”? Разясни смисъла на тези елементи.
- 5) Разясни отрицанието и утвърждаването в следните текстове:

﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾

И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него!

[4:36]

﴿ وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾

И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему...

[17:23]

﴿ إِنَّمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴾

“Аз отхвърлям това, на което служите, а [служка] само на Онзи, Който ме е създал.

[43:26-27]

- 6) Едно от условията за свидетелството “Няма друг бог освен Аллах” е знанието. Дай аргумент за това.
- 7) Кои са останалите условия за свидетелството? Дай аргумент за всяко едно от тях.
- 8) Дай определение и примери за служенето на Аллах. Служенето ограничава ли се в изпълнение на предписаните ритуали? Разясни своя отговор.
- 9) Каква е потребността ни от служене на Аллах и каква радост и блаженство се съдържа в това?
- 10) Кои са опорите на служенето на Аллах? Разясни това.
- 11) Допълни изреченията: – “Служенето, за което Аллах е повелил, не се нарича служене освен...”
! “Двете условия, за да бъде приемливо делото пред Аллах, са... Доказателство за това е...”

12) Разясни опасността от съдружаването за земния живот и за отвъдния. Дай доказателства.

13) Дай определение и пример за най-голямото съдружаване.

14) Дай определение и пример за най-малкото съдружаване.

***Въпроси за Вярата в имената и
качествата на Аллах и за плодовете
на Вярата в Аллах.***

- 1) Какво означава Вярата в имената и свойствата на Аллах? Дай доказателства.
- 2) Спомени два от плодовете на Вярата в имената и свойства на Аллах.
- 3) Допълни следните изречения:
 - 1 “От плодовете на Вярата в Аллах е, че Аллах бранит Вярващите от вички неприятности. Доказателство за това е...”
 - 2 “От плодовете на Вярата в Аллах е, че тя е причина Вярващият да води добър живот. Доказателство за това е...”
- 4) Как Вярата пречиства душите от суеверията?
- 5) Спомени довод за това, че Вярата е причина за спасение и избавление.

Програма по единобожие за втори гимназиален курс

1. Вярата в ангелите.

A) Определение на вярата в Ангелите:

! Това е категоричната вяра в съществуването на ангелите и че те са вид творения на Аллах, не се възпротивяват на Аллах, когато им повелява и правят, каквото им се повели. Всевишният Аллах е казал:

﴿ بَلِّ عَبْدًا مُّكَرَّمًا لَا يَسْتَقِنُهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴾

... те [ангелите] са само удостоени работи. Не Го изпроверват със слово и по Неговата повеля действат.

[21: 26-27]

! Вярата в ангелите съдържа четири положения:

- 1) Вяра в тяхното съществуване;
- 2) Вяра в онези ангели, чиито имена знаем, като например Джибрил, и в онези, чиито имена не знаем – да вярваме във всички тях;
- 3) Вяра във всички познати ни техни свойства;
- 4) Вяра във всички познати ни действия, които те изпълняват по повеля на Всевишния Аллах – Неговата прослава, служене на Него денем и нощем без умора и изнемога.

! Вярата в ангелите е една от опорите на вярата. Всевишният Аллах е казал:

﴿ إِنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُلُّهُمْ رَّسُلُنَا ﴾

Пратеника повярва в онова, което му бе низпослено от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях

появява в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания...

[2: 285]

Пророка, мир нему, е казал: “Вярата е да вярваш в Аллах, в Неговите ангели, Писания и пратеници, и в Седния ден, да вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея.” (по Муслим).

Б) Свойствата на ангелите.

! Свойствата, свързани със сътворяването на ангелите, се споменават от Пратеника на Аллах, мир нему, за това, че са сътворени от светлина: “Ангелите са сътворени от светлина...” (по Муслим)

! Всевишният Аллах е съобщил, че е сътворил ангели с различен брой крила:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أَوْلَى أَجْنَحَةٍ
مَّنْيَ وَثَلَاثَ وَرَبِيعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ .

Слава на Аллах, Създателя на небесата и на земята, Който стори ангелите пратеници с по две, по три, по четири крила! Той надбавя в творението, каквото пожелае. Аллах над всяко нещо има сила.

[35: 1]

Пророка, мир нему, е видял, че Джибрил, мир нему, има шестотин крила. (по ал-Бухари и Муслим).

! Чрез могъществото на Аллах ангелите може да приемат образ на мъж, както се е случило с Джибрил, мир нему, когато Аллах го изпратил при Мираам в човешки образ. Така се случило и с ангелите, които Всевишният Аллах изпратил в обези на мъже при Ибрахим и Лют, мир на тях.

! Ангелите са невидим свят от творения, служещи на Всевишния Аллах. Те нямат никакви божествени свойства, а са работи на Аллах, изцяло подчинени Нему, както е казал за тях Преславният Аллах:

﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يَؤْمِنُونَ﴾ .

... не се противяват на Аллах в Неговата повеля към тях

и Вършат, каквото им се повели.

[66:6]

B) Видове ангели и действията им.

Ангелите извършват различни действия в този свят. Те са различни видове и всеки вид има свое задължение:

- 1) натоварен от Всевишния Аллах да предава откровения на Неговите пратеници, мир на тях – това е Джибрил, мир нему;
- 2) натоварен да носи дъжд – това е Микяил;
- 3) натоварен да пропътства с Рога – това е Исрафил, мир нему;
- 4) натоварен да прибира душите – това е ангелът на смъртта и неговите помощници;
- 5) натоварените да съхраняват делата на работите и да ги записват, независимо дали са добри или лоши дела. Това са знатните записвачи;
- 6) натоварени да пазят работите, когато са уседнали и когато са на път, когато спят и са будни, при всички обстоятелства. Това са съпровождащите ангели;

Сред ангелите има пазители на Раја и пазители на Ада, придвиждащи се ангели, които следват събиранятията за добро и за споменаване на Аллах, ангел, натоварен с грижа за планините, ангели в редици, които не се изморяват, и възправени пред Аллах, без да изнемогват. Никой не знае кой са воините на твоя Господ, освен Него, Преславния.

Г) Плодовете на Вярата в ангелите.

Вярата в ангелите дава велики плодове в живота на вярващите. Ще споменем някои от тях:

- 1) Узнава се величието на Аллах, Неговата сила и пълната му мощ. Величието на творението произтича от величието на Твореца. Вярващите още по-високо оценяват и възвеличават Всевишния Аллах, защото е създал от светлина ангели с крила.
- 2) Вярващите се отдават на послушанието пред Всевишния Аллах. Който вярва, че ангелите записват всичките му дела, той приема като задължение да се бои от Всевишния Аллах и да не му се възпротивява никој явно, никој тайно;
- 3) Търпение в послушанието пред Аллах, чувство на спокойствие, когато вярващият е убеден, че с него сред обширната Вселена има хиляди ангели, отдавани на послушанието пред Аллах по най-

прекрасен начин и в най-съвършена форма;

4) Благодарност към Всевишния Аллах за грижите му по отношение на хората, защото е сторил от ангелите създания, които ги пазят и бранят;

5) Съзнание за това, че земният живот е нетраен и мимолетен, когато Вярващият си спомни за ангела на смъртта, натоварен да прибира душите на покойниците. Тогава човек се старае да се подгответи за Светния ден чрез Вяра и праведни дела.

Вяра В Писанията

A) Съдържание на Вярата в Писанията.

Това е категоричното убеждение, че Всевишният Аллах е низпослал на пратениците Си Писания за Неговите раби и че тези Писания са Слово на Всевишния Аллах, чрез което по подобаващ Нему начин именно Той говори, и че тези Писания съдържат истината, светлината и напътствието за хората в гвата свята.

Вярата в Писанията включва три положения:

Първо: Вярата, че те наистина са низпослани от Аллах.

Второ: Вяра в назованите от Аллах Писания – Свещения Коран, низпослан на нашия Пророк Мухаммед, мир нему; Тората, низпослана на Муса, мир нему; и Евангелието, низпослано на Иса, мир нему.

Трето: убеденост в онова от техните сведения, което е вярно, като например съдържанието, съдържащи се в Свещения Коран. Вярата в Писанията е една от опорите на Вярата, както е казал Преславният Аллах:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذْ أَنْتُمْ وَرَسُولِيٍّ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
عَلَى رَسُولِيٍّ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلٍ﴾.

O, Вярващи, Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди!

[4: 136]

Аллах е повелил да се Вярва в Него, в Неговия Пратеник и в Книгата (Корана), която е низпослана на Неговия Пратеник, мир

нему. Повелил е да се вярва и в Писанията, низпослани преди Корана.

Пророка, мир нему, е казал за вярата: “Да вярваш в Аллах, в Неговите ангели, Писания и пратеници, и в Сетния ден, и да вярваш в съдбата, с доброто и лошото в нея.” (по Муслим).

Б) Особености на Свещения Коран.

Свещеният Коран е Словото на Всевишния Аллах, низпослано на нашия Пророк и пример за подражание Мухаммег, мир нему.

Затова и вярващите възвеличават тази Книга и се стремят да се придържат към нейните предписания, да я четат и размишляват върху нея. Смятаме, че Коранът е нашият пътеводител в земния живот и причина за спасението ни в отвъдния свят. Свещеният Коран има много особености и специфични черти, които го отличават от предходните небесни Писания. Сред тях са следните:

1) Свещеният Коран съдържа същността на божествените предписания и извърши, за да потвърди и удостовери вярното в предходните Писания – служенето да се отдава единствено на Аллах. Всевишния е казал:

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَبِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾ .

*И ти низпослахме Корана с истината, да потвърди
Писанията преди него, и да бъде тяхен свидетел.*

[5: 48]

“Да потвърди Писанията преди него” означава този Коран да потвърди правилното в тях.” “Да бъде тяхен свидетел” означава да обозре и включи в себе си истините от предходните Писания.

2) Всички хора трябва да се придържат към великия Коран. Неговото следване и изпълнението на неговите предписания е предназначено за всички, за разлика от предходните Писания, които са адресирани към определени народи. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَأُوحِيَ إِلَى هَذَا الْقُرْءَانِ لِأُنذِرَ كُمْ بِهِ وَمَنْ يَلْعَنَ ﴾ .

*Този Коран ми бе разкрит с откровение, за да предупредя
с него Вас и всеки, до когото стигне.*

[6: 19]

3) Всевишият Аллах е поел върху Себе Си отговорността да съхранява Свещения Коран, тъй че той не подлежи на изопачаване и не ще бъде изопачен. Преславният Аллах е казал:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الْذِكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ﴾

Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим.

[15: 9]

В) Задълженията ни към Свещения Коран.

След като разбрахме някои от великите особености и специфичните черти на Свещения Коран, сега да научим какви са нашите задължения към него.

! Ние трябва да обичаме Корана, да възвеличаваме неговата стойност и да го уважаваме, тъй като е Слово на Твореца, Всемогъщ е Той и Превелик. Той е най-мъдрото и най-доброто Слово.

! Трябва да го декламираме и четем, да размишляваме над неговите знамения (аяти) и сури, да разсьждаваме върху неговите поучения, известия и повествования.

! Трябва да следваме неговите предписания, да се подчиняваме на повелите му и на възпитанието, което той ни дава. Когато я попитали за нрава на Пророка, мир нему, Аиша, Аллах да е доволен от нея, отговорила: “Неговият нрав бе Коранът.” (по Муслим)

Този хадис означава, че Пратеника, мир нему, е бил практическа реализация на предписанията на Корана и на неговите закони. Той е осъществил пълното следване на напътствията на Корана. Затова и на нас е предписано да подражаваме на Пратеника, мир нему – той е най-прекрасният образец за всеки от нас. Преславният Аллах е казал:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَعَ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَذِكْرُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾

Пратеника на Аллах е прекрасен образец за Вас – за всеки,

които се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.

[33: 21]

Г) Изопачаването на предходните писания.

В Свещения Коран Всевишният Аллах ни е известил, че юдеите и християните са изопачили техните Писания и те вече не са същите, каквито ги е низпославал Аллах. Юдеите са изопачили Тората, подменили са я и са я променили, проявили са недобросъвестност към нейните предписания. Всевишният Аллах е казал:

﴿ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكِلَمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ﴾

Някои от юдеите променят местата на думите...

[4:46]

Така и християните са изопачили Евангелието и са подменили неговите предписания. Всевишният Аллах е казал за християните:

﴿ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ الْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسُبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾

А група от тях – четейки – си кривят езиците, за да смятате, че това е от Писанието, а то не е от Писанието, и казват: “Това е от Аллах”, а то не е от Аллах, и изричат лъжа за Аллах, знаеики.

[3:78]

Съществуващата днес Тора не е Тората, низпослана на Муса, мир нему, както и съществуващото днес Евангелие не е Евангелието, низпослано на Иса, мир нему. Тората и Евангелието, с които разполагат техните последователи, обхващат опорочени убеждения, лъжливи сведения и неверни разкази, тъй че ние вярваме само на онова от тези Писания, което е потвърдено от Свещения Коран и достоверната сунна. Ние не приемаме онова, което Свещеният

Коран не приема.

Д) Плодовете на Вярата в писанията

Вярата в Писанията дава много плодове, от които ще споменем само някои:

1) научаваме за грижите на Всевишния Аллах по отношение на Неговите работи и за пълното му милосърдие, тъй като е низпославал на всеки народ Писание, което да го напътства и е осъществил за тях щастие в земния живот и в отвъдния;

2) научаваме за мъдростта, която Всевишният Аллах е вложил в Своите закони, тъй като е дал на всеки народ предписания, които съответстват на неговото положение и са в хармония с неговия характер. Всевишният Аллах е казал:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرِيعَةً وَمِنْهَا جَاجًا﴾

За всеки от вас сторихме закон и път.

[5:48]

3) изпитваме признателност за благодатта, която Аллах ни е оказал, като е низпославал тези Писания. Те са светлина и напътствие в земния живот и в отвъдния. Затова е предписано да сме признателни на Аллах за тези велики благодеяния.

Вярата в пратениците

A) Потребността на хората от послание.

Посланието е необходимост за божите работи, те се нуждаят от него. Тази потребност стои над потребността им от всичко друго. Посланието е духът на света, неговата светлина и живот. А какво би бил светът без дух, живот и светлина? Земният живот е мрак, докато над него не изгрее слънцето на посланието. Няма път към щастие и избавлението в двата Дома без дейността на пророците. Не е възможно да се узнае подробно какво е добро и какво – лошо, без те да покажат пътя.

Аллах е назовал своето Послание “Дух”, а ако духът липсва, животът изчезва:

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مَّا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلْكَتْ
وَلَا أَلِيمَنْ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا ﴿٤﴾

Taka и на теб [о, Мухаммед] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито Вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме когото пожелаем от Нашите работи.

[42:52]

Вярата в пророците е една от опорите на Вярата. Преславният Аллах е казал:

إِمَانَ الرَّسُولِ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَانٌ بِاللَّهِ
وَمَلَكِتِكُنْهِ وَكُنْهِ وَرَسُولِهِ ﴿١﴾

Пратеника повярва в онова, което му бе низпослено от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници.

[2:285]

Горното коранично знамение посочва необходимостта от Вярата във всички пророци, благослов и мир за всички тях без разлика. Ние не бива да Вярваме в едни пророци, а да отхвърляме други, както постъпват юдеите и християните. Пророкът, мир нему, е казал за Вярата: “Да Вярваш в Аллах, в Неговите ангели, Писания и пратеници, и в Съдния ден и да Вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея.” [по Муслум]

Объркването, грижите, страданието и разложението, от които страдат т. нар. “развити” или “цивилизовани” държави, са по причина на отдръпването от Посланietо.

Б) Определение за Вярата в пратениците.

Това е категоричното убеждение, че Аллах е изпратил при всеки народ пратеник измежду тях, за да ги призове да служат единствено на Аллах, няма Той съдружник; и че всички пратеници са говорили правдата и заслужават доверие, били са благочестиви и честни, били

са пътеводители, водещи по правия път; и че са известили всичко, което Аллах е изпратил чрез тях, без да го скрият и променят, без да добавят към него от себе си нито звук, и без да го съкратят. Преславният Аллах е казал:

﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا أَلْبَاعُ الْمُبِينُ﴾.

А нима пратениците имат другът освен ясното послание?

[16:35]

Това е също така убеждение, че всички те са били очевидно прави и че призовът им е бил единодушен зов към единобожието, както е казал Преславният Аллах:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الظُّنُوتَ﴾.

И при всяка общност изпратихме Пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатанините!”

[16:36]

Възможно е законодателствата на пророците да се различават в отделни положения, свързани с пъзволенията и забраните, както е казал Всевишният Аллах:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ﴾.

За всеки от вас сторихме закон и път.

[5:48]

Вярата в пророците включва четири положения:

Първо – Вярата, че посланието им е истина от Всевишния Аллах. Който отхвърля посланието гори на един от тях, той отхвърля всички.

Второ – Вяра във всички споменати от Аллах пророци: Мухаммед, Ибрахим, Муса, Иса, благослов и мир за тях. Що се отнася до онези, чиито имена Аллах не е споменал, то в тях вярваме въобще.

Трето – вяра в правилните вести за пророците.

Четвърто – да се постъпва съобразно законодателството на Пратеника, изпратен при нас – най-добрия и последния Пророк Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари.

B) Определение за пророк и за пратеник.

| На арабски думата “пророк” означава “известяваш”, тя произлиза от думата “наба” (Вест). Следователно пророкът предава известия от Всевишния Аллах. “Пророк” може да произлиза и от арабската дума “набуа” – “възвишение”. Следователно Пророкът е най-знатният сред творенията и най-издигнатият сред тях по положение.

| Определението за “пророк” като термин е: човек от мъжки пол, когото Аллах е изbral и комуто е отредил да предава откровения от Него.

| “Пратеник” означава “предаваш известия от онзи, който го е изпратил”.

| Определението за “пратеник” като термин е: човек от мъжки пол, когото Всевишният Аллах е известил за определени предписания и му е повелел да го предаде на хора, които противопоставят на религията на Аллах или не я знаят. А пророкът бива изпращан, за да призове към предписанията на негови предшественици.

| Разликата между двете понятия се състои в това, че “пратеник” е по-частно понятие от “пророк”. Всеки пратеник е пророк, но не всеки пророк е пратеник. На пратеника е повелено да съобщи определено предписание на хора, които се противопоставят на религията на Аллах или не я знаят. А пророкът бива изпращан, за да призове към предписанията на негови предшественици.

Г) Особености на пратениците и техните знамения.

| Пратениците, мир за тях, са хора и подобно на всички останали хора се нуждаят от храна и вода. Всевишният Аллах е казал:

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ ﴿٢﴾

И преди теб изпращахме Ние само мъже, на които давахме откровение.

[21:7]

| Както всички останали хора и пратениците се разболяват и ги сполетява смърт. Те не носят никакви божествени свойства, но са хора, достигнали съвършенство във външната си природа и

достигнали висота в нравственото съвършенство. Те са хора с най-добър произход и имат изключителни умове. Ясният им език ги прави достойни да носят отговорностите на посланието и да поемат бремето на пророчеството. За нас е очевидна мъдростта, вложена в изпращането на хора като пратеници. Така образец за хората става един от тях. Следването на пратеника и подражаването на него е в рамките на човешките сили и възможности. Особеност на пратениците е, че измежду останалите хора Аллах е удостоил именно тях с откровението. Преславният Аллах е казал:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ ﴾

Каки: “Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че Вашият Бог е единственият Бог.

[18:110]

Аллах ги е изbral измежду всички хора, както е казал Всевишният:

﴿ أَللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴾

Аллах най-добре знае къде да положи Своето послание.

[6:124]

Качество на пророците е също, че не грешат в онова, което съобщават от Аллах. Те не грешат нито в известеното им от Аллах, нито в изпълнението на онова, което Аллах им е разкрил. Качество на пророците е и правдивостта. Пратениците, мир на тях, са правдиви в думите и делата си. Всевишният Аллах е казал:

﴿ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴾

“Това е, което Всемилостивия обеща, и пратениците говореха истината.”

[36:52]

Сред качествата им е и търпението. Пратениците са благовестители и предупредители, зовящи към религията на Всевишния Аллах. Причинявали са им различни болки трудности, но те са проявявали търпение и са понасяли всичко, за да се възвиси Словото на Аллах. Всевишният Аллах е казал:

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزَمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾

Затова и ти бъди търпелив [о, Мухаммег], както търпяха пратениците, удостоени с твърдост...

[46:35]

Що се отнася до знаменията на пратениците, то Всевишният Аллах е подкрепял Неговите пратеници, мир на тях, с явни знамения и категорични доказателства за тяхната правдивост, за истинността на пророчеството и посланието им. С ръцете на Неговите пратеници Аллах е вършел изумителни чудеса, които не са в рамките на човешките възможности, за да утвърди правдивостта им и да удостовери пророчеството им.

Под знамения и чудеса разбираме необичайни явления, които Всевишният Аллах извършва с ръцете на Неговите пророци и пратеници по начин, по който хора не могат да ги извършат. Примери за такива знамения и чудеса са сумите на Иса, мир нему, с които известил своя народ какво ядат и какво съхраняват в домовете си а също – превръщането на тоягата на Муса, мир нему, в змия и разцепването на луната по знак на нашия Пророк Мухаммег, мир нему.

Д) Мъдростта, вложена в изпращането на пророците.

! Аллах е изпращал пророците, за да запознаят хората с истинския им бог и да ги призоват към служене единствено на Аллах, няма Той съдружник.

! Аллах е изпращал пратениците за поправяне на религията и за прекратяване на различията в нея. Всевишният Аллах е казал:

﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الْدِينِ مَا وَحَّىٰ لِي، نُوحًا وَالذِّي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الْدِينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ﴾

Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммад], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: "Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!"

[42: 13]

Аллах ги е изпращал и за да благовествам и да предупреждавам. Казал е Той:

﴿وَمَا نَرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾

Изпращаме Ние пратениците само като благовестители и предупредители.

[18: 56]

Тяхното благовестване и предупреждение засяга земния и отвъдния живот. Относно земния живот те възвестяват отадените на Аллах, че ще бъдат възнаградени с хубав живот:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَنُحْيِيهِ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾

На всеки вярващ, мъж или жена, който извършива праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот.

[16:97]

и предупреждават непокорните, че ще ги сполети мъчение и гибел на земята:

﴿فَإِنَّ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنَّدَرْتُكُمْ صَعْقَةً مِّثْلَ صَعْقَةِ عَادِ وَثَمُودَ﴾

Ако се отвърнат, кажи: “Предупреждавам ви с мълния, подобна на мълниите за адитите и самудяните.”

[41:13]

За отвъдния живот те благовествам отадените на Аллах, че там ще получат Раја и блаженството:

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخَلُهُ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيلِنَّ فِيهَا وَذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

А който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, Той ще го въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще

пребивават вечно. Това е Великото спасение.

[4:13]

и заплашват престъпващите и непокорните, че там ще ги сполети мъчението на Аллах:

﴿ وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخَلُهُ نَارًا خَلِدًا فِيهَا أَوْلَئِعَذَابٌ مُّهِينٌ ﴾

А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и престъпва Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унизително мъчение за него.

[4:14]

! Аллах изпраща пратениците и за да дават на хората прекрасен пример за добро поведение, благороден нрав и правилно служене на Всевишния, както е казал за нашия Пророк Мухаммег:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَى حَسَنَةٌ
لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَآتَيْتَهُ الْأَخْرَوْ ذِكْرَ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾

Пратеника на Аллах е прекрасен образец за Вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Светния ден, и често споменава Аллах.

[33:21]

E) Вярата, че Мухаммег, мир нему е Пророк и Пратеник.

! Ние вярваме, че Мухаммег, мир нему, е раб на Аллах и Неговият Пратеник, и е завършекът на пророците, тъй че след него не ще има пророк. Той е съобщил Посланието, изпълнил е предписанията, съвсемвал е общността, борил се е по пътя на Аллах, както подобава.

! Ние трябва да вярваме на онова, което е известил, да се подчиняваме на онова, което е повелил и да избягваме онова, което е забранил и от което ни е възпидал, да служим на Аллах в

съответствие с неговата традиция [сунна] и да подражаваме на него и на никой друг. Всевишният Аллах е казал:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَذِكْرُ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾

Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Светния ден, и често споменава Аллах.

[33:21]

! Ние трябва да поставяме любовта към Пророка, мир нему, преди любовта към бащата, децата и всички хора, както е казал Пратеника на Аллах, мир нему: “Не е станал вярещ никой от вас, докато аз не стана за него по-любим от баща му, децата му и всички хора.” [по ал-Бухари и Муслум]

Искрената любов към него се изразява в следване на неговата традиция (*сунна*) и подражаване на неговите напътствия. Действителното щастие и пълното напътствие се реализира единствено чрез подчинение на него, както е казал Преславният Аллах:

﴿ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَغَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

И покорите ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясното послание.

[24:54]

! Ние трябва да приемаме онова, което ни е известил Пророка, мир нему, да се подчиняваме на неговата сунна [традиция] и да величаем напътствията му, както е казал Всевишният Аллах:

﴿ فَلَا وَرِبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بِيْنَهُمْ
شَمَّ لَا يَحِدُّونَ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجٌ مَمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا ﴾

Но не – кълна се в твоя Господ! – те не ще станат вярващи, докато не те сторят съдник за всеки възникнал спор

помежду им; после не намират затруднение у себе си относно онова, което си решил и напълно се подчиняват.

[4:65]

| Ние трябва да внимаваме да не се противопоставяме на повелята му, защото противопоставянето на неговата повеля води до смут и заблуда и е причина да се стигне до болезненото мъчение. Всевишният Аллах е казал:

﴿فَلِيَحْذِرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!

[24:63]

E) Специфични черти на Посланието на Мухаммед, мир нему.

Посланието на Мухаммед носи много специфични черти, които го отличават от предходните послания. Ще споменем някои от тях:

| Посланието на Мухаммед е завършек на предходните послания. Всевишният Аллах е казал:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَا كَانَ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ﴾

Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците.

[33:40]

| Посланието на Мухаммед отменя предходните послания и затова Аллах приема религията само на онзи, който следва Мухаммед, мир нему, и до блаженството на Рај ще стигне само онзи, който върви по неговия път. Той, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е най-достойният от пратениците, неговата

общност е най-добрата, и неговото законодателство е най-пълното. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَمَن يَتَّبِعْ عِيرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾

А който търси друга религия освен Ислама, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот е от губещите.

[3:85]

Пророка, мир нему, е казал: “Кълна се в Онзи, в Чиято ръка е гушата на Мухаммед, ще бъде сред обитателите на Огъня всеку от този народ, който не ме послуша, бил твой юдей или християнин, после умре, без да е повярвал в Посланието, с което съм изпратен.” [по Муслум]

Посланието на Мухамед, мир нему, е общо за гвата свята – на джиновете и на хората. Всевишният Аллах е казал, предавайки думите на Джиновете:

﴿يَقُومُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾

О, народе наши, откликнете на зовящия към Аллах...

[46:31]

И е казал още:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَآفَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

И те изпратихме Ние [о, Мухамед] за всички хора само като благовестител и предупредител...

[34:28]

Пророка, мир нему, е казал: “Бях предпочтен пред другите пророци с шест неща: бе ми дадено всеобхватното Слово, бях подкрепен чрез всяване на страх (у моите противници), бяха ми разрешени придобивките по време на война, земята бе сторена за мен чиста и бе сторена храм, бях изпратен при всички творения и чрез мен пророчеството получи своя завършек.” [по Муслум]

B) Плодовете на Вярата в пратениците.

Вярата в пратениците дава велики плодове. Някои от тях са, както следва:

1) Узнава се милосърдието на Всевишния Аллах и Неговата загриженост за рабите му с изпращането при тях на пратеници, които да ги насочват към правия път и да им разясняват как да му се покланят. Това е така, защото човешкият ум не е способен сам да стигне до подобно знание. Всевишният Аллах е казал за нашия Пророк Мухамед, мир нему:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾

И те изпратихме [о, Мухамед] наистина като милост за световете.

[21:107]

2) изпитваме благодарност към Всевишния Аллах за огромния му гар.

3) обичаме пратениците, мир и благослов за тях, величаем ги и ги прославяме по подобаваш начин, защото са се прекланяли пред Аллах, съобщили са Неговото Послание и са давали наставления на Неговите работи.

4) следваме и работим по Посланието, което пророците са донесли от Аллах, тъй че за вярващите се осъществява доброто, напътствието и щастието в живота своята. Всевишният Аллах е казал:

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَلَا يَضُلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾
أَعْرَضَ عَنِ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً ﴿١٢٤﴾

... който следва Мое то напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада.

[20:123]

Въпроси относно Вярата в ангелите

1. Какво означава да се Вярва в ангелите?
2. Какво включва Вярата в ангелите?
3. Вярата в ангелите е една от опорите на Вярата. Дай доказателство за това.
4. Допълни следните изрази:
 - | Аллах е създал ангелите от Доказателство за това е
 - | Аллах е сторил крила на ангелите. Доказателство за това е.....
 - | Възможно е чрез мощта на Аллах ангелът да приеме образ на мъж. Пример за това е.....
 - | Ангелите са работи на Аллах и не се противопоставят на Неговата повеля. Доказателство за това е.....
5. Кой е натоварен да предава откровенията? Кой е натоварен да пропърбява с тръбата?
6. Кои са знатните писари? Кои са съпровождащите ангели?
7. Спомени четири от плодовете на Вярата в ангелите.

Въпроси относно Вярата в писанията

1. Какво означава Вярата в Писанията?
2. Какво включва Вярата в Писанията?
3. Вярата в Писанията е една от основите на Вярата. Дай доказателство за това.
4. Сред специфичните черти на Свещения Коран е това, че включва същината на божествените предписания. Дай доказателство за това и го разясни.
5. Допълни изразите:
 - | Всички хора трябва да следват Корана. Доказателство за това е.....
 - | Аллах е гарантирано опазването на Корана. Доказателство за това е.....
6. Какво е нашето задължение към Свещения Коран?

7. Какво е значението на следния хадис: “Неговият нрав бе Коранът.”?

8. Юдеите и християните изопачили ли са своите Послания? Докажи думите си.

9. Кои са плодовете на вярата в Писанието?

Въпроси относно Вярата в пратениците

1. Каква е нуждата на хората от Послание?

2. Допълни следния израз: “Аллах е назовал Своето Послание “Дух”, а ако духът липсва....., доказателство за това е.....”

3. Какво означава Вярата в Пратениците?

4. Какво включва Вярата в Пратениците?

5. Спомени доказателство за това, че Вярата в Пратениците е една от опорите на Вярата.

6. Допълни изразите:

| “Пророк” на арабски означава....., а като термин означава.....”

| “Пратеник” на арабски означава....., а като термин означава.....”

7. Каква е разликата между пророк и пратеник?

8. Дай довод за това, че пратениците са хора. Каква мъдрост е вложена в изпращането на хора за пратеници?

9. Спомени три от особеностите на пратениците с доказателство за всяка от тях.

10. Дай определение за чудесата, извършвани от пратениците. Дай два примера за такива чудеса.

11. Аллах е изпращал пратениците за поправяне на религията. Дай довод за това.

12. Разясни следния израз, като дадеш примери: “Аллах е изпращал пратениците за благовестници и предупредители”

13. Дай доказателства за следното:

| Ние трябва да подражаваме на Мухаммед, мир нему.

| Ние трябва да поставяме любовта към Мухаммед, мир нему, преди любовта към всички любими същества.

! Пълното напътствие се осъществява единствено чрез послушание пред Пратеника, мир нему.

! Противопоставянето на повелята на Пророка, мир нему, става причина за заблуда и води към болезненото мъчение.

14. Посланието на Мухаммед, мир нему, е завършек на предходните Послания. Дай доказателство за това.

15. Приема ли се от юдеите и християните религията, която те споделят? Докажи своите думи.

16. Довърши следните изрази: “Посланието на Мухамед, мир нему, е общо за двата свята..... Доказателство за това е.....” “Пророка, мир нему, е казал: “Бях предпочтен пред пророците с шест неща:.....”

17. Кои са плодовете на вярата в пратениците?

Програма по единобожие за трета гимназиална година

Вярата в седния ден

A) Съдържание на Вярата в Седния ден.

Тя означава категорична убеденост, че несъмнено Седният ден ще настъпи и че трябва да се постъпва съобразно това. Вярата в Седния ден включва и Вяра в признаниите на Седния ден, които несъмнено ще настъпят преди това, и Вяра в смъртта и в изпитанието, което ще я последва в гроба, в грбното мъчение и блаженство, и в пропръбяването с Рога и излизането на творенията от гробовете, в ужасите на Възкресението, в подробностите на Събирането и раздаването на книгите със записаните в тях дела, в полагането на безните, в моста Сират, водоема Каусар, застъпничеството и др., в Рая и блаженството му, най-върховно от което е поглед към Лука на Аллах, Всемогъщ е Той и Превелик, и в Ада и мъченията му, най-сурово от които е творенията да не бъдат допуснати до Всемогъщия им и Превелик Господ;

B) Вниманието на Корана към Седния ден и неговата мъдрост.

Свещеният Коран е преизпълнен със споменаване на Седния ден. Проявява се внимание към утвърждаването му навсякъде, напомня се за него по всеки повод и чрез различни арабски стилове се потвърждава неговото настъпване. Една от проявите на внимание към този велик Ден е, че в Книгата на Аллах, Вярата в него често се свързва с Вярата в Аллах, Всемогъщия и Превеликия. Пример за това се съдържа в Словото на Всешишния Аллах:

﴿ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

*С това се наставлява онзи от вас, който вярва в Аллах
и в Седния ден.*

[2: 232]

Друга проява на внимание е многократното споменаване на Седния ден в Корана, тъй че почти няма страница, на която под

различни форми да не се среща напомняне за него и разказ за това, какво ще се случи тогава. Проява на интерес е и това, че Аллах назовава този Ден с много имена, което подчертава, че той ще настъпи: Неизбежното, Събитието, Възкресението... Някои от тези имена посочват какви ужаси ще се случат: Всенокриващият ден, Голямото прииждане, Грохотът, Бедствието. Имена на Съдния Ден, споменати в Свещения Коран, са следните: Денят на възмездietо, Денят на равносметката, Денят на събирането, Денят на вечността, Денят на излизането, Денят на горестта, Денят на призива. Що се отнася до мъдростта на огромния интерес на Ислама към Съдния ден, то тя се изразява в това, че Вярата в него най-силно въздейства за насочването на человека, дисциплинирането му и задължаването му да върши добри дела и да се бои от Всемогъщия и Превеликия Аллах. Тази мъдрост се подчертава от обвързването в Корана на Вярата в Съдния ден с праведните дела, което се прави на много места, както в следното знамение:

﴿إِنَّمَا يَعْمَرُ مَسَاجِدُ اللَّهِ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

Устройете храмовете на Аллах само онзи, който вярва в Аллах и в Съдния ден...

[9: 18]

и следното знамение

﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافَظُونَ﴾

Които вярват в отвъдния живот, вярват и в нея. Те спазват своите молитви.

[6: 92]

Проява на внимание към Съдния ден е честото напомняне за него, за това, че хората често го забравят и показват небрежност, защото са привързани към земния живот и обичат неговите наслади. Мъдрост е, че Вярата в него е в мъчението и блаженството, които той ще донесе, намалява прекалената любов към земния живот и е стимул за надпревара в извършването на благочестиви дела. Всевишният Аллах е казал:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ، أَمْنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَثَاقْلَتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنْ أَلَّا خَرَّةٌ فَمَا مَاتَ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾.

O, вярващи, какво ви стана, та щом ви се рече: “Устремете се към битка по пътя на Аллах!”, закретахте по земята? Нима предпочохте земния живот вместо отвъдния? Насладата на земния живот спрямо отвъдния е твърде малка.

[9: 38]

Няма друго нещо, което да издига човека над земния живот, след Вярата в Аллах, освен Вярата в Светия ден и Вярата, че за всяка нетрайна наслада, от която човек се отказва в земния живот като проява на послушание пред Аллах и изпълнение на Неговата повеля, ще се компенсира в отвъдния живот с по-възвишена, вечна и дълготрайна наслада. В същото време това е Вяра, че всяко противопостаняве на повелята на Аллах в земния живот заради мимолетните земни блага ще бъде наказано в отвъдния живот с болезнено мъчение.

Когато човек Вярва в Светия ден, е убеден, че никое блаженство в земния живот не е съизмеримо с блаженството на отвъдния и, от друга страна, не си струва заради него дори веднъж да се помони в мъчението. Всяко мъчение по пътя на Аллах в земния живот е несъизмеримо с мъчението на отвъдния и си струва заради него човек дори веднъж да се помони в блаженството.

B) Изпитанието в гроба.

Ние Вярваме, че смъртта е истина. Всевишният Аллах е казал:

﴿قُلْ يَوْمَ نُكَبِّ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وَكَلَّ بِكُمْ شَرَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾.

Каки: “Ще ви прибере душите Ангелът на смъртта, комуто сте възложени. После към вашия Господ ще бъдете върнати.”

[32: 11]

Това е видимо нещо, което не е тайна за никого и никой не се съмнява в него. Вярваме, че когато някой умре, ще бъде убит или загине по каквато и да е причина, това е неговият предел и не може по никакъв начин да се промени. Всевишният Аллах е казал:

﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ وَلَا يَسْنَدُونَ﴾

И щом срокът им дойде, и с миг гори не ще го забавят, и не ще го изпреварят.

[7: 34]

Ние вярваме и в изпитанието на гроба – въпроса, който се отправя към покойниците след тяхното погребение относно техния Господ, религия и пророк. Аллах ще подкрепи вярващите чрез категорични думи и те ще кажат: “Моят Господ е Аллах, моята религия е Исламът, а моят Пророк е Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари.” Аллах ще отклони угнетителите и невернициите, и ще кажат: “Ха-ха, не знам!” А лицемерите и съмняващите се ще кажат: “Не знам, чух хората да изричат нещо и аз го изрекох.”

Ние вярваме в мъчението на гроба и в неговото блаженство. Мъчението на гроба ще бъде за угнетителите измежду лицемерите и невернициите. Всевишният Аллах е казал:

﴿وَلَوْ تَرَى إِذ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوهُ أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ بُخْزُونَ عَذَابَ الْهُنُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ عِنْ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنِ الْحَقِّ مَا يَتِيمُهُ سَتَكْبِرُونَ﴾

И да би видял как угнетителите са във въртопа на смъртта, и ангелите протягат ръце: “Изведете душите си! Днес ще ви се въздаде мъчението на позора, заради неправдата, която говорехте за Аллах и защото пред Неговите знания се възгордявахте.”

[6: 93]

Всевишният Аллах е казал за рода на Фараона:

﴿النَّارُ يُرَضِّونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَذْخُلُوا
ءَالِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾

В огъня ще бъдат слагани и сутрин, и вечер. А в Деня, когато настъпи Часът: “Въведете хората на Фараона в най-сурвото мъчение!”

[40: 46]

В “Сахих” на Муслим се цитира хадис, предаден от Зейд ибн Сабит, че Пророка, мир нему, е казал: “Ако не отивахме в гроба, бих призовал Аллах да ви позволи да чуете от мъчението в гроба онова, което аз чувам.” После обърнал лицето си към тях и казал: “Молете Аллах да ви опази от мъчението на Aga!” Казали: “Молим Аллах да ни опази от мъчението на Aga!” И казал: “Молете Аллах да ви опази от мъчението на гроба!” А те казали: “Молим Аллах да ни опази от мъчението на гроба!” Блаженството на гроба е за искрените вярващи. Всемогъщият и Превеликият Аллах е казал:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهَ ثُمَّ أَسْتَقْمَوْا تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْرِزُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾.

При онези, които назват: “Аллах е нашият Господ!” и следват правия път, ангелите ще слязат: “Не се страхувайте и не скърбете! И се радвайте на Раја, който ви е обещан!

[41: 30]

И е казал още:

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَسْتُمْ حِينَدِنْ نَظِرُونَ
 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَا كُنَّ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٨٤﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ
 مَدِينِينَ ﴿٨٥﴾ تَرْجِعُونَاهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ
 فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتُ تَعِيمٌ ﴿٨٧﴾

И когато [душата на умиращия] стигне гърлото, тогава вие само гледате, а Ние сме по-близо до него от вас, ала не виждате – и защо, ако не ще бъдете съдени, не я върнете обратно, ако говорите истината? И ако [умиращият] е от приближените [на Аллах], тогава – покой и удовлетворение, и Градините на блаженството.

[56: 83-89]

От ал-Бара ибн Азив се предава, че Пророка, мир нему, е казал за вярващите, че когато отговорят на душата ангела в гроба, „глашатай ще възвести от небето: „Моят раб говори истината! Сложете му постеля от Рая и го облечете в одежди от Рая, и разтворете за него врата към Рая!” Казал: „И до него ще достигне благоуханието му, и ароматът му, и ще получи в гроба простор докъдето погледът му стига.” Дългият хадис на ал-Бара ибн Азив е разписан и от Ахмед и Абу Дауд.

Следват едно след друго съведениета, че Праменика, мир нему, потвърждава мъчението на гроба и неговото блаженство за онзи, който го е заслужил, и въпроса на душата ангела. Затова трябва убедено да вярваме в това и да не говорим за начина на неговото осъществяване, защото умът не може да го обозре – то не ще се случи в земния живот.

Състоянието в гроба е свързано с неведомото и е недостижимо за сензивата. Ако бе достижимо за сензивата, би се изгубила ползата от вратата в отвъдното, би изчезнала мъдростта от възлагането на задълженията и хората не биха били погребвани, както е казал Пророка, мир нему: „Ако неви погребваха, бих призовал Аллах да ви позволи да чуете мъчението на гроба, както аз го чувам.” (по Муслим). След като тази мъдрост не е приложена спрямо животните, те чуват и усещат наказанието в гроба.

Г) Признаците на Часа – на Съдния ден.

Сред онова, в което задължително трябва да вярваме, е да вярваме, че Часът несъмнено ще настъпи и че времето за него не го знае друг освен Аллах. Той го е скрил от всички хора. Всевишният Аллах е казал:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَنَهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّكَ لَا يُجْلِيهَا لَوْقَنَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بِغَنَّةٍ يَسْأَلُونَكَ كَانَكَ حَفِيْظٌ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ .

Питат те за Часа: “Кога ще настъпи?” Кажи: “Знанието за това е само при мята Господ. Само Той ще изяви неговото време. Тегните то на небесата и на земята. Ще дойде при вас съвсем внезапно. Питат те, сякаш си осведомен за него. Кажи: “Знанието за това е само при мята Господ, ала повечето хора не проумяват.”

[7: 187]

Потвърдени са много хадиси, в които Пратеника на Аллах, мир нему, е разяснил признаците и белезите на Часа. Достоверно е съдържанието, че той, мир нему, е споменал малки признания за изването на Часа. По-голямата част от тях са свързани с покварата на хората, с появата на смут сред тях и с отклоняването им от правия път на Аллах.

Сред малките признания са споменатите в хадис, в който се казва, че Джибрил попитал Пратеника, мир нему, за Часа, а той му отговорил: “Питанието за това не знае повече от питащия.” Тогава му казал да го извести за признаците на Часа. И той отговорил: “Когато робинята ражда своята господарка и видиш босите, голи и бедни пастири да се състезават в построяването на високи сгради”.

Сред малките признания за изването на Часа е споменатото от Пратеника на Аллах, мир нему, когато мъж го попитал: “Кога ще дойде Часът?”. Отговорил: “Когато се изгуби честността, чакай Часа!” Попитал: “И как така ще се изгуби?” Отговорил: “Когато делата бъдат поверени на такива, които са неспособни за тях, чакай

Часа!” (разказан от ал-Бухари)

Що се отнася до големите признатици, то те са значителните явления, настъпването на които ще бъде последвано от Часа. Те ще следват едно след друго, както се изнлизват мъниста от огърлица. В достоверни сведения се съобщават десет от тях. Например в хадис на Хузайфа ибн Усейд ал-Гифари се казва следното: “Пророка, мир нему, ни видя, когато си припомняхме един на друг и ни попута: “Какво си припомните един на друг?” Рекохме: “Припомните си Часа.” Каза: “Той не ще настъпи, докато не видите преди него десет знамения.” И спомена за дима, за [измамния месия] аг-Даджжал, за животиното, за изгряването на слънцето от запад, за слизането на Иса, сина на Мариам, мир нему, за Йаджудж и Маджудж, и три лунни затъмнения – затъмнение на изток, затъмнение на запад и затъмнение на Арабския полуостров. Последното от тях е огън, който ще излезе от Йемен и ще подкара хората към тяхното съборище.” (по Муслим) Като пример нека побеседваме за един от тези големи признатици – за появата на аг-Даджжал. Той е извор на неверие и заблуда, източник на смутове и ужаси. Пророците са предупредили за него своите народи, посочили са и общностите си да се пазят от него, изобразили са външните му черти и са го описали с изумителните му качества. Мухаммед Избраника, мир нему, също е отправил предупреждение за него и го е описан с черти, които не остават скрити за погледа.

От Енес се предава, че е казал: “Пратеника на Аллах, мир нему, каза: “Няма пророк, който вече да не е предупредил своята общност за едноокия лъжец. Да, той е едноок, а Вашият Господ не е едноок, и между очите му е написано [с арабски букви] “к ф р” (“неверник”).” (предадено от Муслим и Бухари)

От Абу Хурайра, Аллах да е доволен от него, се предава, че е казал: “Пратеника на Аллах, мир нему, каза: “Ще ви кажа за аг-Даджжал нещо, което друг пророк не е казал на своя народ. Той е едноок. Ще донесе със себе си примери за Раи и Ада, но онова, за което ще каже, че е Раят, ще бъде Адът. Предупреждавам ви, както Нух е предупредил своя народ.” (предадено от Муслим и Бухари)

Не е възможно избавление от съблазънта на аг-Даджжал освен чрез знание и дело. Знанието, това е да се знае, че той има тяло, което се храни и пие, после – поради неговата низост и безпомощност, е едноок, и е белязан между очите, където пише, че е неверник. Делото, това е при последното засвидетелстване на всяка молитва да се моли Аллах да ни опази от тази съблазн и да се запаметят десет знамения от началото на сура “Пещерата”,

съгласно думите на Пратеника, мир нему: “Който запамети десем знамения от началото на сура “Пещерата”, се е предпазил от аг-Даджжал.” (по Муслим)

Д) Възкресението.

Вярата във възкресението е спомената и в Книгата на Аллах, и в традицията (сунната), тя се потвърждава от разума и от здравата природа. Ние категорично вярваме, че Аллах ще възкреси покойниците в гробовете, душите ще бъдат върнати в телата и хората ще се видят заради Господа на световете. Всевишният Аллах е казал:

﴿ شَمَّ إِنْكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيَتُونَ ۖ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبَعَثُونَ ۝ ﴾

После подир това ще умрете. После в Съдния ден ще бъдете възкресени.

[23: 15-16]

Пророка, мир нему, е казал: “Хората ще бъдат насъбрани в Деня на възкресението боси, голи, необрязани.” (всепризнат хадис)

Мюсюлманите са единодушни в утвърждаването на Възкресението. То е смисълът на мъдростта, която налага Всевишният Аллах да върне творенията, за да им въздаде за изпълнението на онова, което им е възложено чрез езиците на пратениците. Всевишният Аллах е казал:

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ ﴾

Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?”

[23: 115]

Неверниците отхвърлят възкресението след смъртта, като твърдят, че това е невъзможно. Тяхното твърдение е лъжа, което се доказва от предписанията, сецивата и разума. Що се отнася до предписанията, то Всевишният Аллах е казал:

﴿ رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ لَنْ يُبَعْثُرُوا قَبْلَهُ وَرَبِّ الْعَبْدِ لَمْ يَعْشُنَّ مِمَّا عَمِلُتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ ﴾

Неверниците твърдят, че не ще бъдат Възкресени. Кажи:
“Не, кълна се в моя Господ, ще бъдете Възкресени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно.”

[64: 7]

И е казал още:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا الْسَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
 لَتَأْتِنَّكُمْ عَلَيْهِ الْغَيْبُ ﴾ .

Неверниците казват: “Не ще настъпи никога за нас Часът!” Кажи: “Не, кълна се в своя Господ, непременно за вас ще настъпи! – в Знаещия неведомото...

[34: 3]

Всички небесни Писания потвърждават Възкресението.

Що се отнася до сегивата, то Аллах е посочил на Своите раби как се съживяват мъртвци на този свят. В сура “Кравата” има нем примера за това. Да си припомним един от тях – когато народът на Муса му казал: “Не ще ти повярваме, докато не видим Аллах наяве!”, Всешишният Аллах ги умъртвява, после ги съживява. Говорейки на синовете на Израил, Всешишният Аллах казва за това:

﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَهُوَسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ لَرَىَ اللَّهَ جَهَرَةً فَأَخْذَنَّكُمُ الصَّعِقَةَ
 وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴾ ٦٥ .

И когато рекохте: “О, Муса, не ще ти повярваме, докато не видим Аллах наяве”, мълчията ви порази, както гледахте. После ви възкресихме след вашата смърт, за да сте признателни!

[2: 55-56]

Вторият от споменатите примери е разказът за убития, за когото синовете на Израил се скарали и Всешишният Аллах им повелил да заколят крава и да го ударят с част от нея, за да им съобщи кой го е убил. Така също и разказът за хората, които излезли от домовете си, бягайки от смъртта, и Всешишният Аллах ги

умъртвил, а после ги съживил. Четвъртият пример е за мъжа, който минал през едно мъртво село и смятал за малко вероятво Всевишният Аллах да го съживи. Тогава Аллах го умъртвил за сто години, после го съживил. Петият пример е за птиците на Ибрахим, мир нему. (Виж 2: 73; 243; 259; 260)

Що се отнася до аргументите на разума за възможността да се извърши Възкресението, то те се основават на две положения. Едното от тях е, че Всевишният Аллах е Създателят на небесата и на земята, и на това между тях. Техният Творец е поставил началото, а Който е способен да постави началото на творението, Той не е безсилен да го възстанови. Всевишният Аллах е казал:

وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُ الْحَقَّ ثُمَّ يُعِيدُهُ ﴿١﴾

Той е, Който начева творението, после ще го повтори...

[30: 27]

Повелявайки да се отговори на онзи, който отхвърля възможността изтлелите кости да бъдат съживени, Всевишният Аллах е казал:

قُلْ يُحِسِّنَهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٢﴾

Каки: "Ще ги съживи Онзи, Който ги сътвори първия път. Той знае всичко как се сътворява.

[36: 79]

Второто положение е, че земята бива мъртва, угаснала, без да има на нея и едно зелено дърво, но пада дъжд, земята потръпва, става зелена, жива, по нея израстват различни прелестни видове. Онзи, който е способен да я съживи, след като е била мъртва, е способен да съживи и мъртвите. Всевишният Аллах е казал:

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَرَّكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿١﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَدِ لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدُ ﴿٢﴾ رِزْقًا لِّلْعَبَادِ وَأَحِيَّنَا بِهِ بَلَدَةً مَيَّتَأً كَذَلِكَ الْخَرْوَجُ ﴿٣﴾

И изсиваме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва, и високи палми с гроздове, скучени един връз друг – препитание за рабите. И съживяваме с нея мъртва земя. Така ще бъде и Възкресението.

[50: 9-11]

Всеки разумен човек знае, че ако някой е способен на нещо голямо и велико, той е още по-способен да извърши нещо по-малко. Преславният и Всеширен Аллах е създал небесата и земята при цялото им величие, широта и чудно творение. Поради това Той е още по-способен да съживи изтлели кости. Всешиният Аллах е казал:

﴿أَوْلَئِنَّ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ﴾

А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? Да! Той е Всетворящия, Всезнаещия.

[36: 81]

E) Представянето пред Аллах, равносметката и четенето на книгата за делата.

Ние вярваме в представянето на хората пред техния Господ, както е казал Той:

﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَأَنْشَقَتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعَرَّضُونَ لَا تَخْفَى مِنْ كُوْخَافِيَةٍ﴾

Тогава ще се случи Събитието. И ще се разцепи небето, и ще бъде слабо в този Ден. И ангелите ще са по краищата му. В този Ден осмина [от тях] ще носят Трона на твоя Господ. В този Ден ще бъдете изправени [пред Аллах]. Не ще бъде скрита и една ваша тайна.

[69:15-18]

И е казал още:

﴿ وَعَرِضْتُمْ عَلَى رَبِّكَ صَفَّا لَقَدْ جَعَلْتُمُنَا كَمَا خَلَقْتُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةً ﴾

И ще бъдат представени на твоя Господ в редици: “Ето, го идохте при Нас, както ви сътворихме първия път.

[18: 48]

Ние вярваме и в равносметката, в това, че Аллах ще постърси сметка от тварите. Той ще остане насаме с вярващия Си раб и ще постанови относно греховете му, както е описано това в Книгата на Аллах и традицията (сунната). А на неверниците въобще не ще се постърси равносметка като на онзи, чиито добри и лоши дела ще бъдат измерени. Те нямат добри дела. Делата им само ще бъдат преброени и изчислени, те ще бъдат спрени и ще се постанови за тях. Всевишният Аллах е казал:

﴿ يَأَيُّهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَذَّ حَافِلٌ قِيمَتِيهِ ﴾
 ۶ ﴿ فَامَّا مَنْ أَوْتَ كِتَابَهُ بِيمِينِهِ ۷ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا ﴾
 ۸ ﴿ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَامَّا مَنْ أَوْتَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهَرِهِ ۱۰ ﴾
 ۱۱ ﴿ فَسَوْفَ يَدْعُو أَشْوُرًا ۱۲ وَيَصْلَى سَعِيرًا ۱۳ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۱۴ ﴾
 ۱۵ إِنَّهُ ظَنَّ أَنَّ لَنْ يَحُورَ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۱۶ ﴾

O, човече, ти се напрягаши с усилие към своя Господ и ще Го срещнеш. А от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в гесницата, ще се постърси лека сметка и ще се завърне при своите хора [в Рая] щастлив. А онзи, чиято книга му се даде откъм гърба, той ще зове за [своето] унищожение и ще гори в пламъци. Той бе сред своите хора щастлив [на земята], той предполагаше, че не ще се завърне [при Нас]. Да, неговият Господ бе над него зрящ.

[84: 6-15]

В своя “Сахих” ал-Бухари предава от Аиша, Аллах га е доволен от

нея, че Пророка, мир нему, е казал: “Всеки, на когото се потърси равносметка в Деня на Възкресението, ще бъде погубен.” Казах: “О, Пратенико на Аллах, Всешишният Аллах не е ли казал:

﴿فَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَبَهُ يُبَيِّنُهُ ﴾٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا .﴾

*A от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в
десницата, ще се потърси лека сметка...*

[84: 7-8]

А Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, каза: “Тава е само представянето пред Аллах. Но всеки, чиято равносметка се осъжда в Деня на Възкресението, ще бъде подложен на мъчение.”

Ние вярваме, че на всеки човек ще бъде дадена книга на делата му и когато вярващите се запознаят с нейното съдържание – единобожие и праведни дела, ще бъдат възрадвани и благовествани. Това ще бъде най-възвишена радост. Всешишният Аллах е казал:

﴿فَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَبَهُ يُبَيِّنُهُ فَيَقُولُ هَاقُمُ أَقْرَءَ وَأَكْتَبَهُ ﴾١٩﴾ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي
مُلِيقٌ حَسَابٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٢﴾ مَلُوكٌ وَّأَشْرِيفٌ هُنْ يَتَّخِذُونَ بِمَا أَسْلَفْتُمُ فِي الْآيَاتِ الْحَالِيَّاتِ .﴾

*И онзи, чиято книга му се даде в десницата, ще каже:
“Ето ви, прочетете моята книга! Предполагах, че ще получа
своята равносметка.” И ще живее в доволство сред извисена
градина. Плодовете ѝ ще са сведени. Яжте и пийте със здраве
за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни!*

[69: 19-24]

А на невернициите, лицемерите и заблудените книгите им ще бъдат подадени в лявата им ръка иззад гърбовете и невернициите ще нададат силен вой. Всешишният Аллах е казал:

﴿ وَمَآ مَنْ أُوتِيَ كِتَبَهُ بُشِّرَ الْمُهَاجِرُونَ ﴾
 لَمْ أُوتِ كِتَبِهِ وَلَمْ أُدْرِكْ مَا حَسِابِهِ ﴿٢٧﴾ يَلِيْتَهَا كَانَتِ الْفَاقِضِيَّةُ
 هَلَّكَ عَنِ سُلْطَانِيَّةٍ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَلْوُهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُوهُ ﴾

А онзи, чиято книга му се даде в левицата, ще каже: “О, да не ми бе давана моята книга и да не бях узнал каква е моята равносметка! О, да бе приключило всичко [със смъртта]! Не ме избави моето богатство. Пропадна моята власт.” Хванете го и го оковете! После в Ага го горете!

[69:25-31]

E) Мерилката и мостът ас-Сират.

Ние вярваме в мерилката. Всевишният Аллах е казал:

﴿ وَنَصَّعَ الْمَوْزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا نُظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنَّ
 كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرَدٍ لَّا يَنْبَأُهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبٌ ﴾

Ще поставим Ние везните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [Всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.

[21:47]

Пророческата традиция (сунна) посочва, че мерилката на делата ще има две видими чувствителни блюда. Измерването на делата ще стане след приключването на равносметката. Равносметката се прави, за да се удостоверят делата, а меренето се извършва, за да се определи размерът им и съответстващото въздеяние.

Ние вярваме и в ас-Сират – моста, възигнат на повърхността на Ага като път към Раја. Всички хора ще минат по този мост в зависимост от делата си. Някои ще минат като мигване на окото, други – като мълния, трети – като вятър, като породист жребец, като ездач на камила, друг силно ще тича, друг ще върви пеш, друг ще пълзи, друг ще бъде хващен и хвърлян в Ага. На моста ще има

щипци, които ще хващат хората според делата им. Който премине по ас-Сурам, ще влезе в Раја.

Трябва да се знае, че който върви по правия път на Аллах в земния живот, т. е. следва истинната му религия, той ще върви по правия път на моста ас-Сурам и в отвъдния живот. Който на земята се отклони от правия път, ще се отклони от моста ас-Сурам и в отвъдния живот. В Съдния ден лицемерите ще бъдат отделени от вярващите при моста ас-Сурам и ще останат зад тях, а вярващите ще бъдат начело. Между тях ще се издигне стена, която не ще им позволява да стигнат един до друг.

Ж) Рајат и Адът.

Ние вярваме в Раја, който Аллах е подготвил за вярващите и вярваме в Ада, който Аллах е подготвил за неверниците. И Рајат, и Адът са истина, в която няма съмнение. Адът е домът на враговете на Аллах, а Рајат е домът на Неговите близки. Всевишният Аллах е казал:

﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعُلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأَتَقُو أَنَّا نَارٌ أَلَّى وَقُوْدُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَتْ لِلْكُفَّارِينَ ﴾٢٤١﴿ وَبَشِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّدَقَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ مَّبْغُرِي مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا نَهَرٌ كُلُّ مَا رُزِقُوا مِنْهَا
مِنْ شَمَرَةٍ رِّزْقًا فَالْأُولَاءِ هُنَّا الَّذِي رُزِقُنَا مِنْ قَبْلٍ وَأَنُوْبِهِ مُتَشَبِّهَانَّا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ ﴾

Но не го ли направите – а никога не ще [го] направите – бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подгответен е той за неверниците. И благовествай онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините, сред които реки текат! Всякога, щом бъдат нахранени с плод оттам, казват: “Това е [същото], с което и преди бяхме хранени.” А ще са дарени с негово подобие. Там за тях има пречисти съпруги и там ще пребивават вечно.

[2: 24-25]

Описанието на Раја и Ада, както и описанието на блаженството и мъчението се среща на много места в Свещения Коран. Всеки

път, когато се споменава за Раја, заедно с него се споменава и Адът, и обратно. Понякога се призовава към Раја и се подбужда към него, понякога се отправя предупреждение и заплаха за Ага, понякога се съобщава за блаженството, което Аллах е подготвил за Своите близни, понякога се съобщава за болезненото мъчение, което очаква враговете на Ага. Твърдо сме убедени, че Рајат и Адът вече са създадени и съществуват и сега. Всевишният Аллах е казал за Раја:

﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

... приготвена за богообразливите.

[3: 133]

И е казал за Ага:

﴿أَعِدَّتْ لِلْكَفِرِينَ﴾

Подгответ е твой за неверници.

[2: 24]

Пророка, мир нему, е казал: “Когато някой от вас умре, ще му бъде показвано местопребиваването сумрин и вечер. А ако е от жителите на Раја, тогава – от жителите на Раја, а ако е от жителите на Ага, тогава – от жителите на Ага.” (по ал-Бухари) Текстовете от Свещения Коран и пророческата традиция (*сунна*), които потвърждават това, са много. Затова всички, които следват традицията (*сунната*) на Пророка и неговите сподвижници (*ахл ас-сунна уа-л-джамаа*) са единодушни, че Рајат и Адът вече са сътворени и съществуват и сега.

Ние вярваме, че Рајат и Адът никога не ще бъдат унищожени и не ще изчезнат. Това се доказва от кораничните текстове и от пророческите хадиси. Всевишният Аллах е казал за Раја:

﴿أَكُلُّهَا دَآيْمٌ وَظَلَّمَا﴾

... препитанието там е постоянно, както и сянката.

[13:35]

Пратеника на Аллах, мир нему, е казал: “Който влезе в Раја ще бъде блажен и не ще се отчайва, и ще бъде вековечен, и не ще умре.”

(разказан от Муслим)

Сред доказателствата за вечността на Ага са следните Слова на Всевишния Аллах:

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١﴾

За тях ще има постоянно мъчение.

[5:37]

И още:

﴿لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُو وَلَا يُخْفَفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا﴾

Там не ще им бъде съдено да умрат, нито ще им бъде смекченето мъчението.

[35:36]

О, Аллах, молим за Твоето благоразположение и за Рая, и за думи и дела, които доближават до това. И молим да ни опазиши от Твоя гняв и от Ага, и от думи и дела, които доближават до тях.

Вярата в съдбата

A) Съдържание на вярата в съдбата.

Това е категоричното убеждение, че всяко добро и зло се случват според присъдата на Аллах и според Неговото решение, и че Той е извършил на всичко, което пожелае, и нищо не се случва без Неговото желание, и нищо не нарушава Неговото желание, и няма на свeta нищо, което да стои извън Неговата присъда, и всичко изхожда от Неговото управление, и за всеки е неизбежна отсъдената присъда, и не може да се престъпи предначертаното в написаната книга на съдбата, и че Той е Творецът на делата на

рабите, на послушанието и възпротивяването, и едновременно с това повелява на рабите и им възбраниява, като е сторил да избирам как да постъпят, без да ги принуждава, и действията им да се извършват съгласно способността и желанието им. Аллах е техният Творец и Творецът на тяхната способност, Той напътства когото пожелае чрез Своето милосърдие и въвежда в заблуда когото пожелае чрез Своята мъдрост, и не Го питат какво е извършил, а те биват питани. Вярата в присъдата на Всевишният Аллах е една от опорите на Вярата, както е отговорил Пророка, мир нему, на въпроса на Джибрил за Вярата: “Да вярваш в Аллах и в Неговите ангели, Писания и пратеници, и в Светния ден, и да вярваш в съдбата, и в добрата, и в лошата.” (хадис, разказан от Муслим)

Пратеника на Аллах, мир нему, е казал: “Ако Аллах измъчва жителите на небесата и жителите на земята, Той не ги измъчва като угнетител, и ако проявява към тях милосърдие, Неговото милосърдие е по-добро от делата им. Ако имаш злато колкото планината Ухуд и го раздадеш по пътя на Аллах, Той не ще го приеме от теб, докато не повярваш в съдбата и не разбереш, че онова, което те е сполетяло не би те отминал и онова, което те е отминал, не би те сполетяло, и ако умреш с други убеждения, ще влезеш в Ада.” (по Ахмед) Съдбата е присъдата на Всевишният Аллах съобразно предходно Негово знание и в зависимост от изискванията на Неговата мъдрост.

Б) Степени на Вярата в съдбата.

Вярата в съдбата включва четири положения:

Първо: Вярата, че Всевишният Аллах знае всяко нещо всецияло и в подробности, и че Той знае всички Свои творения преди да ги е сътворил, знае препитанието им, житетийския им срок, сумите, делата им, всички техни движения, покоя им, тайните и явните им суми и дела, и кой сред тях е от обитателите на Рая, и кой е от обитателите на Ада. Всевишният Аллах е казал:

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَدَةِ ﴿٤﴾

Той е Аллах, няма друг Бог освен Него – Знаещия и неведомото, и явното.

[59: 22]

И е казал още:

وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا . ﴿٤﴾

... че Аллах обгражда със знание всяко нещо.

[65:12]

Второ: Вярата е това, че Всевишният Аллах е записал всичко, което предварително знае и че то съществува записано на пазена книга. Доказателство за това са Словата на Всевишния:

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَن تَرَاهَا . ﴿١﴾

Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга.

[57:22]

Пророка, мир нему, е казал: “Аллах е предписал съдбите на творенията петдесет хиляди години преди сътворяването на небесата и на земята.” (хадис, разказан от Муслим)

Трето: Вярата е изпълняващото се желание на Аллах, което нищо не може да отклони, и в Неговата мощ, която никой не може да обезсили. Всички събития се случват според желанието на Аллах и Неговата мощ. Каквото е пожелал, то става, и каквото не е пожелал, не става. Доказателство за това са Словата на Всевишния Аллах:

وَمَا يَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ . ﴿٢﴾

Тогава ще покелавате само онова, което Аллах желае.

[76: 30]

И Словата My:

وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ . ﴿٣﴾

Аллах прави, каквото пожелае.

[14: 27]

Четвърто: Вярата, че Преславният Аллах е Онзи, който създава всички неща и че Той е единственият Творец, и че всичко освен Него е сътворено от Него, и че Той за всяко нещо има сила. Доказателство за това са Словата на Всешишния Аллах:

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ﴿١٦﴾

“Аллах е Творецът на всяко нещо.

[13: 16]

И Словата Му:

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْرَ مِنْ قَدِيرًا ﴿٢﴾

... и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра.

[25: 2]

Трябва да знаем, че съдбата е способността на Преславния и Всешишен Аллах, и че всяко нещо протича според Неговата присъда, и желанието Му се изпълнява. Рабите нямат друго желание освен онова, което Той е пожелал за тях. Което е пожелал за тях, то става, и което не е пожелал, не става.

Трябва да знаем също, че основата на съдбата е тайната на Всешишния Аллах в онова, което е сътворил. Никой не е узнал това, нико приближен ангел, нико изпратен пророк.

Вярващият описва своя Господ с чертите на свършенството. Той вярва, че нищо не се случва, без в него да е вложена мъдрост. Ако за него остане скрита божията мъдрост, вложена в някое дело, той разбира своето невежество пред знанието на Аллах, което обхваща всяко нещо и изоставя всяко свое недоволство пред Знаещия, Сведущия, Мъдрия, Когото не питат какво е свършил, а хората ще бъдат питани.

B) Как се отсъжда, когато се протестира срещу съдбата чрез изоставяне на онова, което Аллах е повели.

Както пояснихме, вярата в съдбата не противоречи на това, божият раб да има свои желания и способност за действията, в които може да има избор. И Законът на Аллах, и действителността потвърждават това. Що се отнася до Закона, то Всешишният Аллах е казал за желанията:

﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَيْ رِبِّهِ مَعَابًا﴾ .

A който пожелае, да търси убежище при своя Господ.

[78: 39]

И е казал за способността:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ﴾ .

Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила.

[2: 286]

Що се отнася до действителността, то всеки човек знае, че има желания и способности, съобразно тях постъпва и съобразно тях се отказва, и прави разлика между онова, което става по негово желание, например ходенето пеш, и което става без да го желае, например треперенето. Но желанията на божия раб и неговите способности са в зависимост от желанието на Всевишния Аллах и Неговата сила, съгласно Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ .

Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае.

[76: 30]

Всичко съществуващо е Владение на Всевишния Аллах. Във Вселената не съществува нищо без Неговото знание и желание. Както бе подчертано по-горе, вярата в съдбата не дава на божия раб основания да изоставя онова, което Аллах му е повелил или да върши онова, което му е забранил. Който проместира срещу съдбата като върши постъпки на неподчинение, това е погрешно поради следните съображения:

Първо: Пророка, мир нему, е казал: “Няма сред вас такъв, на когото да не е предписано какво ще бъде ложето му – в Ада или в Рая.” Тогава един мъж от присъствашите се обадил: “Да не се ли упомняме, о, Пратенико на Аллах?” Отговорил: “Не, действайте, всеки е улеснен за онова, за което е създаден.” (разказан от ал-

Бухари и Муслум) Следователно Пророка, мир нему, е повелил да се работи и е отхъръли упование на съдбата.

Второ: Всевишният Аллах повелява на Своите рabi и им възбранива, и не им възлага повече от онова, на което са способни. Казал е Той:

﴿فَإِنَّمَا مَا أَسْتَطَعْتُمْ﴾

Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите...

[64:16]

Ако божият раб бе принуден да действа, би бил дотам задължен, че да няма възможност да се избави от това. Но подобна представа е измамна. Затова когато се извърши грях от незнание, забравяне или по принуждение, над божия раб не тегне грях, той има извинение.

Трето: Присъдата на Всевишния Аллах е скрита тайна, която става известна евва след като се изпълни отъденото. Желанието на божия раб предшества неговите действия, тъй че желанието му не се гради върху неговото знание за присъдата на Аллах. Тогава се опровергава оправданието със съдбата, защото човек не може да се оправдае с нещо, което не му е известно.

Ако извършилият грех възрази и каже: “Било ми е писано да извърша грех.”, на него може да се отговори: “Нима си имал знание за Волята на Всевишния Аллах, преди да сториш грех? Ти продължаваш да си лишен от знание и имаш своето право на избор и своята способност. На теб ти бяха разяснени пътищата на доброто и злото. Следователно, ако не си се подчинил, ти си изbral греха и си го предпочел пред послушанието, тъй че ще понесеш наказанието за своето неподченение.”

Четвърто: Възможно е някой да търси оправдание чрез съдбата, като изостави задълженията си или извърши грех, след като някой прояви враждебност, той да отнеме имота му или да засене неговата неприкоснovenост. Ще се оправдае с думите: ”Не ме упреквайте, моята агресия бе според присъдата на Аллах!” Подобен аргумент не се приема. След като не може да се приеме подобно оправдание за враждебността на друг човек спрямо него, как може той да се оправдава по този начин за нарушаване на законите на Всевишния Аллах!

Г) Плодовете на Вярата в съдбата.

Вярата в съдбата е убеждение, в което трябва да се вярва. Тя е една от опорите на Вярата и който я отрича, е неверник. Наред с това тя има осезаеми плодове в живота на хората, сред които са следните:

1) Съдбата е един от най-големите стимули, които подобуждат индивида към работа, активност и стремеж към богоугодни дела в земния живот. Вярата в съдбата е една от най-силните подбуди за Вярващия да действа и да подхожда към бедите с убеденост и категоричност.

На Вярващите е повелено да отчитат причините за явленията, като се упавават на Всевишния Аллах. Те вярват, че причините пораждат резултатите единствено с позволението на Аллах, защото Аллах е Създателят на причините и е Създателят на резултатите. Пророка, мир нему, е казал: “Силният Вярващ е по-добър и по-любим за Аллах, отколкото слабият вярващ]. Стреми се към онова, което ти носи полза, моли Аллах за подкрепа и не бъди безсилен, и ако те сполети нещо (лошо), не казвай: “Ако бях постъпил иначе...”, а казвай: “Аллах е отсъдил така и каквото е пожелал, е направил...” (по Муслум) Когато мюсюлманите са искали да променят действителността чрез свещената борба, те са взимали под внимание всички причини за това и после са се упававали на Аллах, без да казват: “Аллах е отсъдил Вярващите да победят и неверниците да претърпят поражение.”, а са се задоволявали с това да се подгответ, да се борят, да проявят търпение и да се впуснат в битките. Те правели всичко това, Аллах им давал Своята подкрепа и чрез тях подсилвал Ислама.

2) Сред плодовете на Вярата в съдбата е това, че човек узнаява своите възможности и никога не се възгордява, и не става надменен и високомерен, защото е неспособен да узнае какво му е предписано и приема събитията. По тази причина човек се убеждава в своята безпомощност и в постоянната си потребност от Всевишния Аллах.

3) Когато на човек му се случи добро, той става неблагодарник и се заслепява от това, а когато го сполети зло и беда, става тъжен и печален. Единствено Вярата в съдбата го избавя от неблагодарността и угнетяването, когато му се случи добро, и от тъгата, когато му се случи зло. Това е Вярата, че всичко се е случило според съдбата, за която Аллах предварително е знаел.

Един от нашите предшественици е казал: “Който не вярва в

съдбата, той няма покой в живота си.”

4) Вярата в съдбата премахва много болести, които нанасят огромни щети на обществото и посяват омраза сред Вярващите. Такава слабост например е зависността. Вярващият не завижда на хората за даровете, които Всешишният Аллах им е дарил, защото Той е Онзи, Който им дава препитание и отсъжда това за тях. Вярващият знае, че когато завижда на другите хора, той само се противопоставя на съдбата.

5) Вярата в съдбата поражда в сърцата смелост за посрещане на бедите и подсилва решимостта им, за да са твърди в борбата и да не се страхуват от смъртта. Те са убедени, че житейският срок е определен и той не може нико га се ускори, нико га се забави, гори с миг.

Когато това убеждение е утвърдено в сърцата на Вярващите, те проявяват твърдост в битките и решимост за продължаване на борбата. Чертите на свещената борба носят най-добрите примери за твърдост и непоколебимост пред враговете, колкото и силни да са те, какъвто и да е броят им. Вярващите са убедени, че човек го сполетява само онова, което му е писано.

6) Вярата в съдбата посява в душата на Вярващия многото истини на Вярата. Той винаги моли за подкрепа Аллах, опира се на Него и се уповава на Аллах, като отчима причините. Той също така винаги има нужда от Всешишния си Господ, търси от Него подкрепа, за да устоява. Той е и щедър, обича благодеянията към другите хора, проявява съчувствие към тях и им прави добрини.

7) Сред плодовете на Вярата в съдбата е и това, че призоваващият към Аллах открыто изрича своя зов и го разгласява сред неверниците и угнетителите, без да се страхува, че някой ще го упрекне. Той разяснява на хората истината за Вярата и им разкрива нейните изисквания, а също така им разяснява проявленията на неверието и лицемерието, и ги предпазна от тях, разкрива лъжата и измамата, и изрича пред угнетителите словото на истината. Вярващият върши всичко това с твърдо убеждение, с доверие в Аллах, като се уповава на Него, проявява търпение пред онова, което му се случва, защото е твърдо убеден, че житейският срок се намира единствено в ръцете на Аллах, че препитанието е единствено у Него и че божиите работи не владеят нищо от това, колкото и сила и помощници да притежават.

Въпроси по Вярата В седния ден

- 1) Какво е съдържанието на Вярата В Седния ден?
- 2) Кајки пет от имената на Седния ден.
- 3) Каква мъдрост е вложена в интереса на Свещения Коран към Седния ден?
- 4) Какво означава “изпитанието в гроба”?
- 5) Дай доказателство за мъчението и за блаженството в гроба.
- 6) Способни ли са умовете ни да схванат по какъв начин се извършва мъчението и ощастливяването в гроба? Докажи своите думи.
- 7) Спомени три малки признака за изването на Часа на Съдния ден с доказателство за това.
- 8) Спомени шест големи признака за изването на Часа с доказателство за това.
- 9) Спомени три от чертите на аг-Даджкал и какъв е начинът за избавление от него?
- 10) Спомени едно доказателство, свързано с усещанията, и едно свързано с разума, които потвърждават Възкресението.
- 11) Какво означава представянето пред Аллах? Дай доказателство за това.
- 12) Има ли разлика между представянето и леката равносметка? Разясни това чрез доказателство.
- 13) Кога ще бъдат измерени делата? Дай доказателство, което потвърждава това измерване.
- 14) Допълни израза: “Ас-Сират е..... Който върви по правия път в земния живот, той.....”
- 15) Спомени доказателство за наличието на Рая и доказателство за наличието на Ада.
- 16) Спомени доказателство за това, че Раят и Адът не ще изчезнат.

Въпроси по Вярата В съдбата

- 1) Какво означава Вярата В съдбата?

- 2) Дай определение за съдбата и спомени доказателство за нейното значение.
- 3) Какви са степените на съдбата? Дай доказателство за всяка от тях.
- 4) Дай доказателство от Закона на Аллах и от действителността за това, че божият раб има право на желание и избор.
- 5) Спомени три проявления на погрешния промес преди съдбата чрез извършване на грехове.
- 6) Разясни пет от плодовете на вярата в съдбата.

СЪДЪРЖАНИЕ

Програма по единобожие за първа година4
Програма по единобожие за втора година7
Програма по единобожие за трета година11
Програма по единобожие за четвърта година14
Програма по единобожие за пета година19
Програма по единобожие за шеста година24
Общи указания30
 Програма за единобожие за първи гимназиален курс31
Значение на исламските убеждения32
Вярата В Аллах Всемогъщ е Той и Превелик33
 Плодовете на Вярата Във Всевишния Аллах47
Въпроси по увода и Вярата В съществуването на Аллах и Неговото господство48
Въпроси по Вярата В божествеността на Всевишния Аллах .	.49
Въпроси зя Вярата В имената и качествата на Аллах и за плодовете на Вярата В Аллах51
 Програма по единобожие за втори гимназиален курс52
Вярата В ангелите52
Вярата В писанията55
Вярата В пратениците59
Въпроси относно Вярата В ангелите69
Въпроси относно Вярата В писанията70
Въпроси относно Вярата В пратениците70
 Програма по единобожие за трета гимназиална година72
Вярата В Сетния ден72
Вярата В Съдбата88
Въпроси по Вярата В Сетния ден94
Въпроси по Вярата В Съдбата95